

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 56

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 2 d'octubre del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 7318/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sinistralitat laboral. 2203
 - 2) **RGE núm. 7327/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a denúncia de professors per part dels seus alumnes. 2203
 - 3) **RGE núm. 7328/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Mesa d'alcaldes pel turisme. 2204
 - 4) **RGE núm. 7319/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció de la pràctica esportiva entre les persones discapacitades. 2206
 - 5) **RGE núm. 7321/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de programes de cooperació territorial en educació. 2206
 - 6) **RGE núm. 7322/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incidència en l'activitat inversora de la Llei de turisme. 2207
-
-

- 7) RGE núm. 7323/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions en matèria d'aigua potable i clavegueram a l'illa de Formentera. 2208
- 8) RGE núm. 7330/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a alerta vermella. 2209
- 9) RGE núm. 7343/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a atenció a la dependència. 2210
- 10) RGE núm. 7421/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació del Decret Llei 5/2012. 2211
- 11) RGE núm. 7315/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla d'assistència tècnica als municipis. 2212
- 12) RGE núm. 7316/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a jornades *Getting Contacts*. 2212
- 13) RGE núm. 7317/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a telèfon 012 al Twitter. 2213
- 14) RGE núm. 7320/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou BOIB. (Ajornada). 2214
- 15) RGE núm. 7425/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts generals de l'Estat "injustos". 2214
- 16) RGE núm. 7324/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe de la Fundació d'estudis d'economia aplicada. 2215
- 17) RGE núm. 7342/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a PGE 2013. (Ajornada). 2216
- 18) RGE núm. 7349/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política econòmica del Govern. (Ajornada). 2216
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5737/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política en matèria educativa. 2216
- III. MOCIÓ RGE núm. 7134/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a llistes d'espera, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6615/12. 2221
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5808/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de modificació de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears. 2227
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, si els sembla bé començarem la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 7318/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sinistralitat laboral.

Primera pregunta, RGE núm. 7318/12, relativa a sinistralitat laboral, que formula la diputada Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, l'índex de sinistralitat laboral que marca el nombre d'accidents a l'àmbit del treball és un tema que ha preocupat i ocupat aquest govern des del primer moment.

Recordem que no fa gaire les Balears lideraven el trist rànquing de sinistralitat laboral d'Espanya. El vicepresident anuncià ja l'any passat que era una xacra contra la qual s'havia de lluitar i va llançar una campanya que suposava un canvi de mentalitat i proposava actuacions en diferents àmbits: formació, control, divulgació, sensibilització i col·laboració, amb accions innovadores com un programa didàctic per a infants o reunions especials amb les empreses amb major sinistralitat, una campanya amb mitjans tècnics i humans.

Recordarem també que l'oposició, sempre tan constructiva, sempre disposada a donar una mà va dir que era un retrocés ideològic i social i va tornar omplir el seu discurs de tòpics, també algun sindicat es va pronunciar en aquest sentit.

I és veritat que hem retrocedit, però hem retrocedit en el nombre d'accidents laborals, liderant amb un 20,1% menys el primer trimestre de l'any i un 26,6% menys aquest primer semestre en comparació amb la resta de comunitats autònomes d'Espanya la reducció de l'índex de sinistralitat laboral si ho comparem amb...

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria un poc de silenci, per favor.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

...amb el mateix període de l'any passat. I ara els que criticaven callen, devem anar per bon camí.

Sens dubte és una bona notícia per la qual el volem felicitar, Sr. Vicepresident, i li volem demanar com valora vostè aquestes dades, tot i ser conscients que un sol accident laboral és massa i que hi ha molt de camí per recórrer.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament, només podem valorar positivament una reducció del 20% del primer trimestre i del 26% el segon trimestre d'enguany, tot això fruit d'una campanya adreçada a analitzar les dades, a fer una anàlisi acurada de les dades per actuar on fa més falta. D'aquesta manera ens hem adreçat a aquelles empreses que tenen una major problemàtica quant a temes de sinistralitat laboral i de salut laboral, també a les àrees, perquè una de les coses que s'havia observat és que hi ha àrees de la comunitat autònoma que tenen més incidència en matèria de sinistralitat laboral per distints motius, perquè s'han creat determinades cultures moltes vegades de fer feina i per tant, s'ha d'actuar de manera focalitzada. Aquesta actuació, ja dic de manera molt concreta, aprofitant molt bé els recursos, adreçant-los molt bé a les situacions que realment són perilloses, és la que permet donar uns resultats tan positius com els que presentem o com els que donam en aquest moment.

La idea és continuar fent feina d'aquesta manera, amb una anàlisi de dades i una actuació per guanyar terreny a tota aquella cultura de falta de salut laboral. Crec que podem avançar més encara en el futur, la veritat és que pensam que encara queda marge perquè com bé ha dit qualsevol accident laboral és una mala notícia i, per tant, l'objectiu ha de ser intentar arribar a la sinistralitat zero.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

I.2) Pregunta RGE núm. 7327/12, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a denúncia de professors per part dels seus alumnes.

Segona pregunta, RGE núm. 7327/12, relativa a denúncia de professors per part dels seus alumnes, que formula la Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, a l'escola d'estiu del Partit Popular a Eivissa se'ns han ofert algunes manifestacions extraordinàries per part dels dirigents del partit. Han donat ales al ciberassetjament que en principi, si no m'equivoc, ha estat tipificat com a delicte i, no contents amb això, dirigents del seu partit varen animar els estudiants a denunciar els professors que adoctrinin, que transmetin ideologia o bàsicament que treballin per a l'ensenyament que funcioni en català.

Sr. Conseller, considera que és positiu que dirigents del PP animin els alumnes a denunciar els seus professors per actituds lingüístiques? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada, estic convençut que no hi ha cap dirigent del meu partit que animi a denunciar professors.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, president. Després li deixaré fotocòpia de les declaracions.

Vostè s'ha especialitzat a fer mans i mànegues per intentar justificar allò que no és justificable. Convendrà amb mi, per començar, que no és gaire normal que diputats d'aquest parlament acompanyin dirigents joves del Partit Popular i animin aquests dirigents i els joves del Partit Popular a denunciar professors. No sé a quantes d'escoles d'estiu de quants partits que no fos el seu hi trobarien aquest tipus de manifestacions.

No saben donar sortida a una crisi econòmica, el nostre finançament autonòmic està pitjor que mai. L'estat ens castiga amb especial duresa, en una època plena de problemes, i vostès s'entretenen a atacar el personal docent i en conseqüència i per extensió a tot l'àmbit educatiu. Ataquen l'educació perquè és l'únic àmbit -i vostè ho sap perfectament- on el català ha fet una mica de camí, perquè si estimassin la llengua així com ens diuen tantes vegades es preocuparien per exemple de mirar què passa a l'Administració de Justícia on tot íntegrament funciona en castellà i per tant, estan conculcant sistemàticament els drets dels ciutadans d'aquestes illes, però com que realment allò que passa és que estan en contra no ja de la normalització de la llengua catalana, sinó fins i tot de mateixa oficialitat fan coses esperpèntiques com això de proposar que els alumnes denunciïn els seus professors.

Quin ambient es pot generar si s'animen aquests tipus d'actuacions? Quines conseqüències pot tenir que fomentin l'assetjament i la denúncia com si el professorat estigués format per una colla de delinqüents? Quines actituds, quins valors transmetem a aquells alumnes als quals demanam que denunciïn els seus mestres, conseller? Quina confiança té vostè en el sistema educatiu de les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Crec sincerament que no és propi de governants sensats.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Sra. Diputada, començaré per la part final. Hi tenc tota la confiança del món, tota, com en qualsevol institució, sigui sanitària, educativa, de justícia o de tot el que vostè vulgui dir, però això no obstant no lleva que determinades actuacions que s'han fet per determinades persones en concret podrien haver sobrepassat allò que permet la llibertat de càtedra, els currículums i el que s'ha de fer dins una aula, i vostè ho sap tant com jo.

Per tant, els dirigents del meu partit..., el conseller, el responsable de la conselleria, farem allò que hem de fer que és garantir que dins les aules hi hagi la normalitat que hi ha d'haver, en català, en castellà i en anglès i amb els currículums corresponents, i si algú va més enllà d'allò que seria raonable, si algú passa aquesta línia del que un professor ha d'expressar com a opinió personal o fins i tot animar a assistir a algun tipus de manifestació en contra d'una determinada política dins una aula -dins una aula, perquè a casa seva pot fer el que vulgui i a fora del col·legi, evidentment-, però dins una aula, aquest conseller serà el primer que s'encarregarà d'investigar-ho.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

I.3) Pregunta RGE núm. 7328/12, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sgreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Mesa d'alcaldes pel turisme.

Tercera pregunta, RGE núm. 7328/12, relativa a Mesa d'alcaldes pel turisme, que formula la Sra. Isabel Maria Oliver i Sgreras del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, president. La iniciativa del Partit Popular de dur fems de països europeus per ser cremats a Mallorca ha causat una gran preocupació també al sector turístic. Davant la inquietud que aquesta decisió ha provocat, la defensa que vostè n'ha fet i l'impacte que té sobre la indústria turística li deman si ha convocat la Mesa de batles per explicar-los que Mallorca serà la destinació final de fems d'Europa.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carles Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada, bueno al igual que lo que ocurrió la semana pasada, que también se me hizo una pregunta, tengo que negar la mayor en este caso porque es que no coincidimos en la perspectiva en torno a que vayamos a ser o destino final de basura de Europa o que vayamos a ser el vertedero de Europa. Como repetí la semana pasada pues son paquetes de biocombustible, van a aportar 350 puestos de trabajo, van a impedir que se tenga que subir la tasa de incineración y una serie de cosas que lógicamente se entienden positivas porque no afectan ni perjudican el medio ambiente.

Entonces, como dije la semana pasada, Sra. Oliver, niego la mayor.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. El que vostè nega, Sr. Conseller, és l'evidència. A Mallorca, hi acabaran els fems que a altres països d'Europa no volen cremar i el que constata és que la famosa Mesa municipal de turisme és un paperot. El que vostè va defensar, el que vostè defensa són els interessos de negocis privats de dubtosa legalitat pel que hem vist, en lloc dels interessos turístics de Mallorca. Vostè és el conseller de Turisme, a vostè li correspon defensar per damunt de tot la nostra imatge turística i no ho fa, i això mereix una explicació.

Sr. Conseller, amb aquesta decisió Mallorca entra al mercat dels fems d'Europa i li he de dir que no podíem pensar mai que aquest seria el nou mercat que vostè volia obrir. Triaria vostè anar de vacances al mateix lloc on s'hi envia el fems per cremar?, el lloc on es quedarà l'escòria d'Europa? Tothom sap que el lloc on es du el fems és un femer, li agradi o no li agradi.

Escolti el que li diuen els batlles del Partit Popular, els que no són del Partit Popular, la Federació Hotelera de Mallorca i molts altres sectors i gent afectada i no ens acusi a nosaltres de fer mal, el que fa mal no és el que nosaltres deim, és els fems que vostès duen aquí, a Mallorca, això és el que fa mal.

(Petit aldarull)

El Partit Popular al Consell de Mallorca, el seu mateix partit, va presentar una moció no fa un any demanant que només s'incineràs aquí a Mallorca el que aquí es produís. Els deia el seu portaveu, del seu mateix partit, que cremar residus d'Europa aniria en perjudici de la nostra imatge, sobretot la turística. Ho deia el mateix Partit Popular, el seu partit, i és aquí, a l'acta de l'institució.

En un any el PP ha transformat el fems en combustible i la seva arribada a Mallorca des d'Anglaterra, Irlanda o Itàlia que abans era que no, encara és el millor que ens pot passar. Aquest cap de setmana, però, després del fracàs de Pescara diu que d'Itàlia ho descartarem. Sr. Conseller, incoherència i improvisació són les paraules que defineixen la seva acció. I el que ens demanam tots és: per què canvien d'opinió?

(Aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carles Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, después de... amparándose en la Mesa de alcaldes por el turismo usted, lo que ha hecho es volver a repetir exactamente lo mismo que dijeron la semana pasada, con lo cual yo voy a ir a la Mesa de alcaldes por el turismo, si usted hubiera leído la regulación de la Mesa de alcaldes por el turismo vería que ni en los objetivos...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, preg silenci, Sra. Oliver.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carles Delgado i Truyols):

...ni en los objetivos ni en las funciones de la Mesa de alcaldes está previsto este tipo de actuaciones, pero es que además ninguno, ninguno de los alcaldes ha pedido ni una sola, ni una sola o no ha hecho ni una solicitud para tratar este tema, pero además es que no creo que haga falta (...) porque ustedes en todos los ayuntamientos han presentado sus propias mociones aclarando su posicionamiento en relación a este tema. Así ha sido tratado en Calvià. Puigpunyent, Llubí, Marratxí, Campos, Alaró, Andratx, Sant Joan, Villafranca, Pollença, Santa Maria, Inca, Algaida, etc., es decir, ustedes en su línea de promoción de este problema que ustedes creen que tenemos están haciendo saber a toda Europa lo que ustedes creen que nos va a perjudicar porque en el fondo lo que quieren es perjudicar al Gobierno, aunque pese a eso perjudiquen al turismo en la isla de Mallorca, que es lo que realmente están haciendo, y lo que le preocupa realmente a la federación hotelera y lo que dijo la federación hotelera fue que lo que le preocupaba era la trascendencia mediática que este tema estaba teniendo. Y esa trascendencia mediática es gracias a su irresponsabilidad, esto es lo que están haciendo, son ustedes unos irresponsables.

Lo que preocupa realmente a los alcaldes -y usted no lo debe saber, pero yo he sido durante ocho años alcalde- es tener que subir o tener que estar al frente, en la calle y defender la subida de un 40% las tasas de incineración cuando medioambientalmente no se hace ningún daño. Esto es lo que realmente preocupa. Realmente son ustedes unos irresponsables, no les importa para nada la imagen de Mallorca, si así perjudican al Gobierno de las Islas Baleares. Realmente estas islas no se merecen unos representantes públicos como ustedes.

(Aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 7319/12, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció de la pràctica esportiva entre les persones discapacitades.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 7319/12, relativa a promoció de la pràctica esportiva entre les persones discapacitades, que formula la Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, actualment sabem que l'esport és un instrument important per a l'adaptació personal i la integració social per a les persones amb discapacitats tant físiques com psíquiques. L'esport adaptat està adquirint cada dia més transcendència fins a arribar a la celebració dels Jocs Paralímpics. La pràctica esportiva ajuda les persones amb discapacitat a buscar o restablir el contacte amb el món que els envolta, fomenta la companyonia, l'autodisciplina, l'autoestima, redueix l'estrès i fa sentir-se útil a les persones que més difícil ho tenen dins la nostra societat.

És per això que aquest govern treballa intensament per posar l'esport a l'abast de tothom, especialment de les persones amb discapacitat i ho fa des de tots els àmbits, el normatiu, d'impuls federatiu, promocional, organitzatiu i econòmic. Ens podria dir, Sr. Conseller de Turisme i Esports, quines són exactament les iniciatives que ha impulsat la seva conselleria per facilitar la pràctica esportiva a les persones que tenen alguna discapacitat, aquí, a les nostres illes? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carles Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada, efectivamente, la integración de las personas con discapacidad en los últimos años ha aumentado en gran manera gracias al deporte.

Nuestro objetivo prioritario es adaptar los procesos administrativos y federativos a la realidad actual, para ello estamos haciendo un análisis de toda la normativa existente en la materia, un estudio de cada modalidad deportiva para las posibilidades de adaptación, estamos mirando de llegar a convenios con las distintas federaciones, estudiando las necesidades de los centros de tecnificación deportiva y de alto rendimiento para su adaptación y el seguimiento de la accesibilidad de las instalaciones, nuevas y antiguas, deportivas de nuestras islas.

Por otra parte, en el año 2004 se celebró en El Cairo la asamblea extraordinaria del Comité paralímpico internacional donde se estableció la dirección estratégica de la integración en las federaciones internacionales deportivas normales de lo que son las federaciones internacionales paralímpicas.

El proceso se inició, se ha iniciado ya a nivel internacional, hay una serie de federaciones internacionales ya totalmente integradas en las federaciones internacionales normales, como es el caso del ciclismo, la hípica, el remo, el tenis, el tenis de mesa, el tiro con arco y la vela, y a su vez las federaciones internacionales deportivas han trasladado a las federaciones nacionales ese interés, esa línea estratégica para que a nivel nacional también se haga esta integración de los deportes - diríamos- para discapacitados en las federaciones nacionales normales. En estos momentos estamos en pleno proceso, estamos desde la conselleria a nivel territorial que es el tercer y siguiente escalón intermediando entre las distintas federaciones para que ese proceso se consume.

En primer lugar, en estos momentos ya hay una serie de deportes totalmente integrados en las federaciones convencionales como son el ciclismo y el triatlón, hay otros deportes en los que el proceso de integración total en la federación convencional está iniciado, como es el tiro con arco, tenis de mesa, hípica, tenis, vela y piragüismo y hay otro grupo de federaciones en los que *de facto* están integrados, pero falta en estos momentos llegar a algún tipo de acuerdo firmado, como son la petanca, la natación, el kárate, el atletismo, el judo, el básquet i el bádminton.

Las federaciones están trabajando conjuntamente con la conselleria en este proceso y la conselleria a su vez, pues, está haciendo algún otro tipo de actuaciones como la campaña de sensibilización *Si me pusiera en tu piel*, que ha sido una gran campaña de promoción con 160.000 personas que han visualizado en YouTube el vídeo, y algunos otros acontecimientos deportivos como el de este último 23 de septiembre de padel, surf, vela y piragüismo cuya recaudación se destinó a distintas entidades de discapacitados. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 7321/12, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de programes de cooperació territorial en educació.

Cinquena pregunta, RGE núm. 7321/12, relativa a aplicació de programes de cooperació territorial en educació, que formula el Sr. Manuel José Monerris i Barberà del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MONERRIS I BARBERÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Ministeri d'Educació, Ciència i Esports desenvolupa un conjunt de plans i programes de col·laboració a les comunitats autònomes que tenen per objectiu contribuir en la millora del sistema educatiu en aspectes que es consideren essencials per augmentar la qualitat en l'educació. A través d'aquests plans i

programes es contribueix a millorar la capacitat de les administracions educatives per fer front als reptes que s'han d'afrontar, en molts de casos aportant fons per cofinançar actuacions de les conselleries i departaments d'educació.

El Consell de Govern de les Illes Balears del passat divendres 11 d'agost autoritzà a firmar els convenis de col·laboració entre el Govern i el Ministeri d'Educació per a l'aplicació dels programes de cooperació territorial corresponents a l'any 2012. Sr. Conseller, com valora la signatura dels convenis de col·laboració entre el Govern i el Ministeri d'Educació per a l'aplicació dels programes de cooperació territorial en educació? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Diputat, efectivament, després de la conferència sectorial de dia 18 de juliol, allà on es va proposar la distribució de fons a totes les comunitats autònomes dels programes de cooperació territorial, s'ha aprovat el procediment per part del Consell de Ministres per a la distribució d'aquests fons, d'aquests programes que començaren la legislatura passada i que pretenen realment dur iniciatives per tal de combatre tot allò que fa referència a l'abandonament escolar, per tal de posar en marxa programes de reforç, d'orientació i de suport, també en distribució de beques i ajudes per a llibres de text, iniciatives que estan relacionades amb el món de les tecnologies i tot allò que fa referència a les comunicacions, especialment adreçades al món de l'educació. També en programes de millora de la qualitat de la formació professional i amb acreditació de competències professionals a persones que tenen experiència professional acreditable per part d'uns tribunals que d'alguna manera ho poden certificar, en base a tot allò que conformen la seva experiència laboral i professional.

El projecte és realment interessant, ha posat especial accent en allò que creim que hem de reforçar dins uns pressuposts realment més austers, com vostè sap, tant a nivell d'Estat, com a nivell d'aquesta comunitat, però sí crec que són especialment interessants en posar de manifest allò que ens interessa a l'administració de l'Estat i a l'administració autonòmica: programes de reforç, programes per evitar l'abandonament escolar, programes per reforçar iniciatives d'ensenyament de llengües i de noves tecnologies, per la qual cosa la valoració és molt positiva. Gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 7322/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incidència en l'activitat inversora de la Llei de turisme.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 7322/12, relativa a incidència en l'activitat inversora de la Llei de turisme, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. L'equip de govern, en poc més d'un any, ha aprovat la nova Llei turística, una autèntica necessitat, donada la importància cabdal d'aquesta activitat. Recordem que representa aproximadament el 44% del Producte Interior Brut i el 31% dels llocs de feina a les nostres illes i la seva evolució.

La realitat dels últims anys havia demostrat que la indústria balear, encara que es tracta d'un destí àmpliament consolidat, es trobava en una situació de pèrdua de competitivitat, que requeria l'adopció de mesures que afrontessin el problema de caire estructural i no merament conjuntural. A més, el fet que durant anys el compliment de la normativa que afectava el sector encarís l'explotació, en un escenari on els costos pujaven i els ingressos davallaven, amb unes perspectives cada vegada més incertes, desactivava la inversió. Per això, la Conselleria de Turisme decidí afrontar la redacció de la nova llei, amb una perspectiva a llarg termini, amb una cultura basada en el reconeixement del desenvolupament sostenible, la innovació, la qualitat, la creativitat i la responsabilitat. Una llei que aposta per la innovació, amb l'excel·lència per bandera. Sens cap dubte, un dels pilars de l'anomenada llei és l'ordenació, el foment i la promoció del turisme mitjançant la inversió constant en la reconversió i la rehabilitació, imposant la modernització permanent i el control de qualitat.

És per això, Sr. Conseller, que voldríem saber quina incidència ha tingut la Llei de turisme en l'activitat inversora des del moment en què es va donar a conèixer l'esborrany del text. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada. Efectivamente, la nueva ley intenta dar agilidad, elimina trabas administrativas, garantiza la seguridad jurídica, deroga bastante legislación obsoleta y por otro lado, y esto es lo más importante en este caso, incentiva la renovación y el incremento de la categoría de los establecimientos de alojamiento.

Los datos que nosotros tenemos, aunque es un poco pronto para hacer una valoración exacta, son los siguientes: en cuanto a las tasas por apertura de establecimientos en Mallorca en el año 2011 fueron de 1.992 euros recaudados; en lo que va de 2012 se han ingresado cerca de 500.000 euros por estas tasas de apertura de establecimientos. En relación a la isla de Mallorca, la conselleria ha recibido más de 40 proyectos de reforma, la mayoría son para reconvertir los hoteles, aumentando la categoría, aunque hay alguno también de nueva planta. Las noticias que nos llegan de Menorca y de Ibiza también son muy positivas. De los municipios también nos llegan noticias muy positivas. El Colegio de Arquitectos también hizo una valoración, constata el aumento del número de visados para la reforma de alojamientos turísticos. Hasta el 31 de agosto, ya ha pasado un mes más, que tiene que haber sido también muy importante, el colegio visó 57 proyectos sólo en Mallorca. Se trata en general de reformas integrales que afectan a la estructura, al volumen, o a la fachada del edificio y que según ellos ha afectado ya a 108.471 metros cuadrados. En cuanto al montante de la inversión, la Federación Hotelera de Mallorca maneja datos según los cuales se rondaría los 87 millones de euros y se crearían 2.000 puestos de trabajo.

Estos son los datos que tenemos a día de hoy. Como decía, es pronto para analizar la verdadera incidencia de la actividad inversora y consideramos que tenía que pasar todo este invierno y al inicio de la próxima temporada podremos hacer un análisis exacto de las consecuencias de la aprobación de esta ley. Pero lo que ya es evidente y lo constatan distintas entidades públicas y privadas, es que la ley ha generado confianza, ha generado seguridad y el nuevo gobierno en estos momentos por medio de esta ley, ha dado esta confianza que faltaba y esta seguridad a los inversores privados.

En cualquier caso, sí les puedo garantizar y asegurar que tanto el director general de Turismo como yo en la conselleria estamos atendiendo cada día, no hay día que no tengamos algún interesado en algún tipo de inversión en mejora de establecimientos hoteleros. Se han presentado muchísimas ideas y proyectos que todavía no han entrado en los registros públicos, pero en pocas fechas los tendremos ya como oficiales.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 7323/12, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions en matèria d'aigua potable i clavegueram a l'illa de Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 7323/12, relativa a inversions en matèria d'aigua potable i clavegueram a l'illa de Formentera, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, segons hem pogut conèixer, els nuclis de població urbans d'Es Caló i La Mola a l'illa de Formentera compten des de fa poques setmanes amb xarxa d'aigua potable i des del mes de juliol, amb servei de clavegueram. Culmina, conclou d'aquesta manera un projecte que va començar l'any 2006, governant el Partit Popular al Govern balear i que va patir un retard absolutament extraordinari a partir de l'any 2007 i que s'ha reprès per part d'aquest govern per donar solució definitiva a una reclamació prehistòrica, diria jo, on veïns afectats de La Mola i Es Caló insistien i intentaven que els seus problemes d'abastament fossin solucionats de forma i manera definitiva.

La implantació d'aquestes infraestructures en xarxa posa fi a una situació de discriminació que patien els residents d'aquestes poblacions en relació a la resta de residents de l'illa. La contractació de camions per omplir cisternes i per buidar pous negres era la tònica dominant d'aquests veïns i que es veïen obligats a contractar aquests serveis per poder tenir aigua i per poder buidar els seus pous. Per tant, s'acaba així -insistesc- amb un dèficit que hi havia en aquests dos indrets i també s'acaba amb un trànsit de camions d'alt volum a les carreteres de l'illa i també amb una reducció dels costos d'aquests serveis.

Per tant, Sr. Conseller, dit això, el Grup Parlamentari Popular estaria interessat -dit això- a saber quina ha estat la inversió que s'ha fet. Ens agradaria saber si les obres estan del tot completes i si hi ha previstes noves actuacions en relació amb aquestes infraestructures, motiu pel qual el Grup Parlamentari Popular li fa la següent pregunta: en quin estat es troba la inversió per portar aigua potable i xarxa de clavegueram a Es Caló i a La Mola a l'illa de Formentera?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament, com vostè sap les canonades d'Es Caló i a La Mola, tant d'aigua potable com de clavegueram, estan operatives des del passat mes de juny. És una obra que es va començar l'any 2006, les obres, com dic, tant d'aigua potable com de clavegueram, d'aigües residuals, per connectar-les des d'Es Caló i La Mola fins a les xarxes existents d'una i de l'altra. Aquestes obres varen tenir un pressupost de 6.151.554 euros.

Pel que fa a l'aigua potable, s'han fet un total d'uns 11 quilòmetres de canonades des de la dessaladora fins a les poblacions i s'hi han inclòs dues estacions de bombeig. Hi va haver, nosaltres ja ens ho trobarem, unes discrepàncies entre el Consell de Formentera i el mateix Govern, a l'hora de definir si la gestió d'aquestes canonades eren responsabilitat del consell o del Govern. Els nostres serveis jurídics mantenen que es tractava d'aigua en baixa i era el Consell de Formentera el que les havia de mantenir, i el Consell de Formentera, per contra, manifestava que no, que era aigua en alta i que, per tant, era responsabilitat del Govern. En definitiva, ens reunirem i després d'una sèrie de reunions varem arribar a pactar que

durant enguany el Consell de Formentera gestionaria i mantendria tota aquesta xarxa i nosaltres ens en cuidaríem de la dessaladora. Tot això fins l'any que ve, que és quan està previst envestir una nova obra a la dessaladora.

Ens trobam que aquesta dessaladora té una producció de 3.200 metres cúbics per dia, quan sembla que no és suficient. Nosaltres volem passar a 5.000 perquè ens ho demana així el Consell de Formentera, però curiosament hi havia un projecte que era inferior a això. Ens hem vist obligats a canviar el projecte i posar-nos a fer feina perquè tot això l'any que ve estigui solucionat.

És obvi dir que per a nosaltres és una actuació prioritària i que si no hi ha retards burocràtics, esper que no, i amb això sé cert que tindrè tota la col·laboració del Consell de Formentera, ho durem a terme abans d'aquest estiu.

En relació a les canonades de sanejament, vàrem construir uns 13 quilòmetres de canonades, que tenim tres estacions de bombeig d'aigües residuals de la xarxa existent i allò que tenim ara. I també tot des del mes de juny en funcionament. Hi ha hagut una sèrie de problemes, sembla ser burocràtics, entre el Consell de Formentera i els usuaris que jo esper i desig que se solucionin definitivament i s'hi pugui connectar molta més gent de la que hi ha ara.

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 7330/12, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a alerta vermella.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 7330/12, relativa a alerta vermella, que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. La setmana passada el Centre de Recerca Econòmica de Sa Nostra presentava, com fa cada any, la seva anàlisi econòmica. Aquest organisme, independent, qüestionava l'estratègia que s'està seguint a les Illes Balears per encarar la crisi econòmica. I deia que "de poc valdran les retallades pressupostàries si aquestes no tenen per finalitat anar acompanyades de les reformes estructurals que haurien de permetre millorar la competitivitat, a partir de la innovació i la formació, i garantir el benestar a partir d'uns serveis públics de qualitat, eficients i universals". I açò evidentment no es dona. Unes reformes estructurals que a més, necessiten perquè siguin efectives, així ho explicava el CRE, de grans consensos socials, econòmics i polítics que malauradament tampoc trobam a les Illes Balears. I açò ha disparat les alarmes dels diferents observatoris econòmics i de fet, el CRE ha afirmat que estàvem en alerta vermella.

La pregunta és clara, Sr. Vicepresident, creu vostè que estam en alerta vermella? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Evidentment no.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. Vicepresident, per la seva argumentada exposició. Hi ha una sensació cada vegada més estesa que el Govern s'està tancant tot sol, sense ningú més, d'alt d'una talaia, d'alt d'una torre altament fortificada, i que des d'allà dalt, sense escoltar ningú, han decidit culpar tothom, menys ells mateixos de les nefastes conseqüències que provoquen les seves equivocades decisions. L'obsessió pel dèficit no els deixa mirar més enfora.

Jo per un moment, Sr. Vicepresident Econòmic, li propòs que davall d'aquesta talaia i que ralli amb la gent, que demani a un cap de família amb els seus fills a l'atur, que treballa moltíssimes hores durant molts pocs mesos per treure un sou mínim si a les Balears estam en alerta vermella, que demani a un petit empresari del sector comerç que veu com cada dia es castiga més el consum si a les Balears estam en alerta vermella. que demani a la gent de Càritas o a qualsevol treballador del sector social, que veuen desbordades les seves peticions d'atenció social, si estam en alerta vermella, que demani als joves amb formació universitària que han de partir fora d'aquesta terra per cercar un lloc de feina si estam en alerta vermella. Tots li diran que sí.

Sr. Vicepresident, el Centre de Recerca Econòmica de Sa Nostra tan sols ha recollit des del seu observatori una constatació que ha anat arrelant al llarg d'aquest any i mig en aquesta terra...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

...i és que anam a pitjor i el Govern ni tan sols fa res per aclarir-ho. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat. CRE fa una anàlisi que té camí cap enrera i mira cap enrera des de la seva creació ara fa onze anys. Per tant, allò que analitza és una trajectòria llarga, no d'un any o d'un any i busques, una trajectòria llarga. I és aquí quan comença a dir que les coses no van bé i no se n'adona que en aquest moment s'està canviant la política econòmica, s'està canviant de forma profunda i que tindrà efectes duradors, que està tenint ja efectes en aquest moment.

Li vull dir que aquesta política es distancia molt de la política que es va fer en el passat perquè és una política que intenta justament, justament donar solidesa a l'activitat econòmica, no recolzar-se damunt activitats efímeres, no recolzar-se en activitats que tenen un recorregut petit, no intentar camuflar l'atur fent contractes per part del sector públic, sinó que es creï ocupació, ocupació real. Evidentment aquesta política de reformes profundes...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

...les reformes que s'estan fent en matèria d'indústria, en matèria de turisme, vostès mateixos han fet preguntes sobre aquest tema de les reformes en matèria de comerç, en matèria d'energia, en matèria d'educació i en matèria de sanitat també, totes aquestes reformes tenen la necessitat de fer canvis i necessiten d'un cert recorregut.

És aquest, jo vull emplaçar-lo a la posada en escena que farà el CRE l'any que ve. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 7343/12, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a atenció a la dependència.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 7343/12, relativa a atenció a la dependència, que formula la diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a totes les persones presents a la sala. Sr. Conseller de Benestar Social, des del mes de maig del 2012 hi ha una baixada significativa dels beneficiaris de dependència. Per quin motiu es produeix? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, mirant les estadístiques que tenim de les dades de l'IMSERSO i de la pàgina web que vostè va fer, perquè poguéssim agafar les dades que coincideixen, les variacions són mínimes, mínimes, i la cosa és que hi ha hagut mesos, com vostè sap, que n'hi ha hagut més i d'altres que n'hi ha hagut menys.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Gràcies, conseller. Si vostè considera mínima aquesta escalada, Sr. Conseller, si considera mínima aquesta escalada, què ens espera? De 10.481 a 9.774 en sis mesos. I ara segurament vostè em contestarà amb una altra columna, la de prestacions. I la de prestacions no és la columna dels usuaris. La dels usuaris és aquesta. Un any de Govern del Partit Popular i baixam l'atenció a la dependència. Aquest és el resultat de la política del Sr. Aguiló i si continuam així anirem malament!

Per tant, per quin motiu baixa? No pot argumentar la crisi, perquè l'any 2009, 2010 hi havia crisi i vàrem mantenir 10.481 i pujant. Si és la sostenibilitat, si vostè diu que hem de mantenir un sistema sostenible, digui'm quin és el grau de sostenibilitat, 9.000 persones, 8.500, 8.000? Quin és el grau de sostenibilitat?

Té un govern estatal que no els ajuda en absolut. L'any 2012, 5 milions menys en aquesta comunitat autònoma en dependència. L'any 2013, 5 milions menys en dependència. Doblers als bancs perquè puguin pagar sous de 300.000 euros i 6.000 euros als seus executius, i els familiars cuidadors sense targeta sanitària, sense Seguretat Social i amb un 15% menys d'ajuda econòmica. I a més vostè, fa un decret que llevarà treballadors a totes les residències i centres de dia, baixant la qualitat.

Vostè ha comparegut ja tres vegades, 1 en plenari i dues a comissió, no hem aconseguit mai saber què farà, però diu que fa esforços i que té sensibilitat. Li demanaré la pregunta amb els seus termes: considera que aquesta política dirigida a l'atenció a la dependència és sensible, Sr. Conseller? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Vostè em diu que li parli de xifres i jo li puc dir una cosa. Per començar aquí hem passat de 9.727 persones que es prestaven a juliol del 2011 a 10.175 el juliol del 2012. Hem incrementat el nombre d'usuaris dels centres residencials. La situació de la dependència, coincideixen les pàgines web del Govern i coincideixen les pàgines web de l'IMSERSO. Miri, juliol de 2011: total de prestacions, 9.727; agost del 2012: 10.068.

Després, aquí tenc situació a 1 de setembre de 2012 i situació a 1 d'agost del 2012. Miri, hi ha hagut una variació en persones beneficiàries en prestacions de 9.774 a 9.879 d'agost del 2012. A moltes comunitats autònomes, i li puc dir Andalusia, Catalunya, hi ha hagut una disminució. Això és una cosa puntual que va variant amb els mesos.

I.10) Pregunta RGE núm. 7421/12, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació del Decret Llei 5/2012.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 7421/12, presentada en substitució de la RGE núm. 7331/12, relativa a modificació del Decret Llei 5/2012, que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Portaveu, perquè han aprovat la disposició addicional dissetena en el Decret Llei 10/2012?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. President i Sra. Diputada. La disposició addicional dissetena del Decret 10/2012, d'1 de juny, de mesures urgents en matèria de personal i administratives per a la reducció del dèficit públic del sector públic de la comunitat autònoma i d'altres institucions autonòmiques, es limita a transposar allò que diu el Reial Decret 20/2012 de 13 de juliol.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies. Sr. Portaveu, vostè sap que això no és cert. Vostès s'estan adaptant a les necessitats del president Bauzá, per donar una solució als problemes del Sr. Bauzá. Miri, un any després de negar estar fora de la llei per ser incompatible el càrrec de president amb el càrrec d'administrador de les seves empreses, una circumstància que l'obligava a dimitir immediatament, el Sr. Bauzá va reconèixer la seva incompatibilitat, i ho va fer amb el nomenament com a administradora de la seva empresa la seva dona el passat mes de maig. Aquest traspàs de poder privat del president l'ha feta incompatible a ella mateixa, funcionària docent de la seva conselleria.

Els funcionaris docents han de demanar autorització per exercir activitats a l'àmbit privat, i a la nostra comunitat en el mes de maig, quan vostès varen aprovar aquest decret, no hi havia marc jurídic per sol·licitar el reconeixement de la compatibilitat. Què va fer el Govern per solucionar aquest nou problema del president?, tramitar d'urgència el Decret Llei 10/2012 amb la disposició addicional dissetena que jo li he dit, que permet als docents poder compatibilitzar la docència amb l'àmbit privat, un decret que arriba casualment a principi de curs. No és aquesta una extraordinària coincidència? És evident que no. Això és nepotisme, Sr. Bosch, una llei a la carta per a la família del president.

Això és pervertir l'esperit de la llei, que hauria de ser igual per a tothom. Vostès estan posant aquesta cambra al servei dels interessos particulars del president. Per cert, quan de temps tardaran a dur aquí una llei per arreglar el problema de la farmàcia del Sr. President? Aquesta manera de governar és inadmissible, Sr. Bosch. És que no escolten el que diu la gent del carrer en tots els àmbits? És que no escolten l'opinió que tenen dels polítics? Vostès estan governant d'una manera que allunya la ciutadania de la política i de la democràcia, i això és molt perillós. Aixequin la vista, mirin de cara la gent i governin per donar solucions als problemes de la gent, no únicament per solucionar els problemes del Sr. Bauzá i de la seva família.

Moltes gràcies.

(Aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Miri, Sra. Diputada, en primer lloc aquest conseller sap que el que li ha dit és vera, per tant li deman que ho retiri. Punt dos: com que després s'ha referit a allò que ja esperava que faria, li diré que miri els desbarats que ha dit, que si es refereix a la dona del Sr. President, interina de secundària, no entraria en aquest supòsit perquè el seu específic no entra en les condicions que es regulen aquí; per tant ni faria falta fer-ho.

(Remor de veus)

El que ha dit és un desbarat com un temple. Estudiïn un poquet més bé la lliçó, plantegin-s'ho, la seva diputada de davant que l'assessorí més bé que és especialista jurídica, i el cas d'una interina docent de secundària que no té cap càrrec directiu o de departament no hi entra, miri per on. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 7315/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla d'assistència tècnica als municipis.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta...

(Continuen la remor de veus i els aplaudiments)

Onzena pregunta..., per favor... Onzena pregunta, RGE 7315/12... Preg silenci, per favor. Prec silenci...

Onzena pregunta, RGE 7315/12, relativa a pla d'assistència tècnica als municipis, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sr. Presidente. Para garantizar las administraciones la eficacia en satisfacer el interés general de la ciudadanía es necesaria la cooperación entre éstas redundando todo ello en un mejor servicio público y una mejor gestión de los escasos o escasísimos recursos públicos.

La crisis económica, agravada por la difícil o mala herencia recibida, hace que las carencias económicas deban suplirse con colaboración interadministrativa. La pasada legislatura la disparidad de socios y la falta de colaboración institucional desaprovechó muchísimos recursos públicos. El programa del Partido Popular establece una colaboración práctica entre Govern y entes locales, siendo la cooperación técnica un instrumento para paliar carencias o deficiencias de las corporaciones locales. Ésta se regula en el artículo 57 de la Ley de bases de régimen local.

La Ley 20/06, municipal y de régimen local de las Islas Baleares, por cierto creada durante un gobierno del Partido Popular, contempla que el Govern puede establecer programas de ayudas a los entes locales. Las limitaciones presupuestarias les impiden a éstos elaborar proyectos, sobre todo de obras públicas, dentro de sus propias competencias, teniendo el Govern medios técnicos y humanos para ello con importante ahorro, que es el fin para la ciudadanía.

La Conselleria de Administraciones Públicas inició el pasado 6 de julio el programa de asistencia técnica en obras públicas, años 2012-2013, todo ello ampliable, dirigido específicamente a ayuntamientos y consells para la redacción de proyectos técnicos de obras públicas, que se resolvió por resolución del conseller el 17 de septiembre. Por ello, Sr. Conseller de Administraciones Públicas, le pedimos qué

valoración hace del plan de asistencia técnica a los municipios puesto en marcha por su departamento. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONES PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo crec que aquesta convocatòria, la convocatòria d'aquest pla, ha estat ben acollida per part de la majoria dels municipis, atès el nombre de sol·licituds que s'han presentat, unes 85, de les quals n'hem acceptat -estaven ben formulades- 62.

La Direcció General d'Obres Públiques destina a aquest pla, com sap vostè, el seu personal tècnic, amb una ampla experiència, i el posam a disposició dels diferents ajuntaments per tal d'ajudar-los a redactar diferents tipus de projectes. D'aquests 85 que he dit se n'han acceptat 62, només, i la resta s'han hagut de rebutjar bàsicament perquè o bé s'han presentat sol·licituds fora de termini o bàsicament també perquè la majoria implicaven projectes que sortien de l'obra pública estrictament dita. Vull destacar que s'han acceptat 17 peticions de municipis de Mallorca, 24 de Menorca i 15 d'Eivissa, i de Formentera no hi ha hagut cap petició.

També vull fer notar que el conjunt dels projectes per als quals es demana assistència podrien superar en costos d'elaboració els 2 milions d'euros, de manera que la possibilitat d'estalvi que oferim posant els nostres propis mitjans als ajuntaments crec que és prou considerable com perquè pugui ser tinguda en compte com a una bona iniciativa.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 7316/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a jornades Getting Contacts.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE núm. 7316/12, relativa a jornades Getting Contact, i la formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, president. Des de l'inici de la legislatura el Govern ha fet una aposta molt clara en favor dels emprenedors i de la iniciativa privada en contraposició a la cultura de la iniciativa subvencionada que es venia practicant. Aquesta aposta es va plasmar a la Llei de suport als emprenedors, a la petita i mitjana empresa, aprovada per la major part..., unanimitat d'aquesta cambra. Les seves claus: l'agilitat administrativa, millorar l'accés al crèdit dotant l'ISBA de recursos per a emprenedors i PIME, i la inclusió de mòduls d'emprenedoria a tots els cicles formatius.

Però sens dubte per a un emprenedor o per a un petit i mitjà empresari la seva xarxa de contactes és fonamental a l'hora de donar a conèixer els seus serveis o productes. Les sinèrgies que es generen ampliant aquesta xarxa són habitualment multiplicadores; es tracta (...) es denomina fer *networking*.

Durant aquest mes d'octubre s'han anunciat per part del Govern unes jornades dirigides a emprenedors i a petits i mitjans empresaris per tal de fomentar aquestes sinèrgies i posar persones en les mateixes circumstàncies en contacte. Per tant, Sr. Vicepresident, li deman avui per les jornades *Networking* que organitza el Govern durant el mes d'octubre.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, es tracta d'una iniciativa duita conjuntament amb ISBA, Fundació Universitat Empresa, associacions de professionals i treballadors autònoms, Palma Activa, Institut de Formació i Ocupació de Calvià, PIME Balears, Cambra de Comerç de Mallorca, CAEB i Joves Empresaris.

Per tant del que es tracta és, com vostè molt bé ha dit, que una empresa és bàsicament un centre d'interrelació, bàsicament les connexions entre les diferents empreses és el que genera el valor afegit que fa que prosperin els països i les comunitats, i en aquest sentit hi ha aquesta forma innovadora de fer-ho, una fira adreçada als contactes, una fira adreçada a fomentar justament les relacions d'unes empreses amb altres, evidentment enfocada a tots aquells que comencin negocis nous, que comencin projectes nous de cara al futur.

La fira tindrà lloc entre el 5 i el 8 d'octubre, és a dir d'aquí a una setmana, i esperam que sigui una primera passa per donar més cap al futur a consolidar aquesta cultura de l'aprenentatge, aquesta cultura de les relacions, aquesta cultura de generar empreses noves, empreses que han de tenir un peu molt ben posat a les necessitats de la població, i per tant han de tenir les interrelacions necessàries amb els clients, amb els proveïdors, entre elles mateixes, entre els distints socis que hi pot haver, perquè realment els projectes poden tenir formes molt diverses i es tracta de donar cabuda a totes aquestes possibilitats noves que té el món empresarial.

Moltes gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 7317/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a telèfon 012 al Twitter.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13, RGE núm. 7317/12, relativa a telèfon 012 al Twitter, i la formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. És important tenir unes administracions públiques que estiguin en contacte directe amb la ciutadania i que siguin el més àgils possible. D'entre tots els drets que tenim els administrats, tots els ciutadans, hi ha el dret a rebre informació per part de l'administració pública. Gestionar aquesta informació no sempre és fàcil, ja que el Govern i tota la seva estructura compta amb una complexa xarxa de dades, i donar la informació precisa que requereix el ciutadà és una tasca complicada i difícil.

Aquesta tasca la desenvolupa d'una manera satisfactòria el servei 012, un servei que mitjançant cridada telefònica ens pot donar la informació, informació de diversa naturalesa que afecta distints departaments i distintes institucions i organismes del Govern de les Illes Balears, i recentment s'ha fet una aposta important en aquest servei. Recentment el servei 012 s'ha incorporat dins una de les xarxes socials més importants de l'actualitat, el Twitter, una xarxa social a la qual moltíssimes persones estan connectades per tal de donar opinió però també per tal de rebre informació, una informació que a més es dona de manera ràpida i àgil, i per això creim que és una molt bona iniciativa.

Per això, Sr. Conseller, ens agradaria saber quina ha estat aquesta evolució des que va posar en marxa aquesta posada del servei 012 a Twitter, i ens agradaria saber quin nombre de seguidors té i quines són les previsions que vostè fa de cara al futur.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, aquest servei, com vostè sap, es presta des de fa tot just un mes, i l'objectiu final és facilitar l'accés a la informació que ofereix el Govern de les Illes Balears a través de les xarxes socials, com ha dit vostè. En concret s'estén el servei que actualment presta BITEL mitjançant el telèfon 012 a Twitter, perquè també per aquesta via es puguin resoldre dubtes de la ciutadania.

En un mes s'han donat d'alta més de 220 seguidors, el que és proporcional a la mitjana d'altres comunitats autònomes que presten aquest mateix servei, i li puc confirmar que la resposta a les preguntes plantejades és ràpida, també, i s'estan contestant en els terminis previstos. L'obertura del compte corresponent forma part del procés de modernització de l'administració, que anam ampliant els canals d'informació a disposició dels ciutadans i de forma gratuïta.

En aquest compte, @012IB, es poden dirigir totes les peticions d'informació que s'atenen a través del servei telefònic sobre qüestions com les publicacions al BOIB, els contactes amb l'administració, subvencions, procediments, etc., etc. L'horari també és el mateix que el d'atenció telefònica, de dilluns a divendres de 8 del matí fins a les 8 del capvespre, i els dissabtes de 9 a 14 hores, encara que les preguntes que es facin fora d'aquestes hores es contestin en el següent dia hàbil, també.

La veritat és que el ciutadà que fa ús d'aquest servei d'informació està satisfet, perquè segons l'estadística el telèfon del 012 va rebre una mitjana d'11.500 telefonades mensuals durant el darrer any, i pensam que aquest canal que posam a disposició dels ciutadans tindrà un ús bastant similar. L'última enquesta de satisfacció dels usuaris el 2011 fixava en un 81% el nombre de consultats molt satisfets amb el servei telefònic del 012, així que esperem que com a mínim aquesta xifra es pugui assolir també a través del Twitter.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 7320/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou BOIB.

EL SR. PRESIDENT:

La pregunta número 14, RGE núm. 7320/12, queda ajornada.

I.15) Pregunta RGE núm. 7425/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts generals de l'Estat "injustos".

Passam a la pregunta número 15, RGE núm. 7425/12, presentada en substitució de la RGE núm. 7332/12, relativa a pressuposts generals de l'Estat injustos, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Vergonya, càstig, injusts, inadmissibles, inacceptables, són alguns dels adjectius que hem escoltat. Així, doncs, què pensa fer, Sr. Vicepresident del Govern, per aconseguir que els pressuposts generals de l'Estat de l'any 13 no siguin injustos per als ciutadans de les Illes Balears? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, Sr. Diputat, els pressuposts de l'Estat per a l'any 2013 jo diria que tenen clarament dues parts diferenciades: una part que diguéssim general, que intenta assolir els objectius de dèficit, que per tant pensam que és correcta, que és l'adequada; i una altra part que és el repartiment de les inversions de l'Estat per territoris. És aquesta part la que no ens agrada i és aquesta part on continuarem fent feina per intentar que canviï.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. Vicepresident, però que el Govern i el Sr. Bauzá pensin que són injusts ara no té cap importància. El temps de fer la feina era l'estiu, i no arribar a misses dites. Aquest és el vertader problema, tenim un govern que no fa les feines. Aquests són els pressuposts del ridícul que representa el Sr. Bauzá i són un càstig per als ciutadans de les Illes Balears, que són els que pitjor surten parats de tot Espanya: una rebaixa del 60% de la inversió des de l'any 2011.

Passam de 184 a 78 milions d'euros, i ens tornen una inversió que representa el 0,7%. El PP ens tracta com si fóssim una colònia d'ultramar. La inversió per habitant més baixa d'Espanya, 70 euros; mitjana d'Espanya, 225. Nosaltres pagam més i rebem menys, una imatge del desequilibri fiscal a pesar de l'augment de 532 milions amb el nou sistema de finançament.

Perquè què podem esperar d'un govern que accepta sense piular que li retirin les inversions estatutàries, 400 milions anuals, i que és incapaç de reclamar els 1.000 milions de deute que vostè mateix ha reconegut? El PP és veritat que ens reconeix la nostra singularitat i insularitat, per això ens retalla en aeroports i ports, per afavorir la reactivació econòmica. Ara entenem el que deia el Sr. Bauzá la setmana passada, unitat, responsabilitat i solidaritat, són uns pressuposts vergonyosos amb un balanç molt pobre i indignant.

Un ciutadà de peu es demana per què ens serveix el Govern Bauzá si Madrid i el PP ens ignoren. Què farà vostè? Més retallades? Més aturats? Més impostos? Què farà, Sr. Aguiló?

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Una vegada més en aquesta cambra dóna lliçons qui no pot donar lliçons, una vegada més.

(Alguns aplaudiments)

La situació econòmica, li vull recordar, qui va governar durant quatre anys aquest país va ser el Sr. Zapatero que només va igualar, que només passarà a la història com un govern tan dolent com el del pacte de progrés, això li ho puc assegurar, perquè efectivament duit...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

... per aquella situació tenim un deute com el que tenim, un deute descomunal; tenim uns dèficits com els que tenim i s'ha de canviar aquella situació, s'ha de girar la truita completament. I aquest girar la truita no és fàcil, és complicat, hi ha pedres en el camí, i és cert que hi ha pedres en el camí. Els pressuposts jo ho he dit, en termes generals estan bé perquè permeten aconseguir l'objectiu del dèficit, però tenen el repartiment per comunitats que no ens agrada, i això ho canviarem, li puc assegurar que ho canviarem perquè realment fins ara els pressupost que es fan en part per funcionaris eren tradicionalment molt fluixos per a Balears, i aquesta fluïxetat...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

... va passar amb el seu govern, aquesta disminució va passar amb el seu govern i amb el Govern del Sr. Zapatero.

Per tant, ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

... a partir d'aquí cal fer feina per canviar aquesta situació.

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 7324/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe de la Fundació d'estudis d'economia aplicada.

Pregunta número 16, RGE núm. 7324/12, relativa a informe de la Fundació d'Estudis d'Economia Aplicada, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El mes passat l'Observatori Fiscal i Financer de les comunitats autònomes de la Fundació d'Estudis d'Economia Aplicada, la FEDEA, va fer públic el seu tercer informe relatiu a les dades d'execució pressupostària de les distintes comunitats autònomes i dels seus plans d'equilibri econòmic presentats el passat mes de maig. Aquest informe posa de relleu que les Illes Balears és una de les comunitats autònomes que millor compleixen els seus deures en reducció de despeses supèrflues per al compliment dels objectius de dèficit. En despesa de personal un 7% menys respecte del mateix període de 2011 i en despesa corrent un 33% menys respecte de 2011, el que suposa 538 milions d'euros. Una mostra que l'austeritat en els comptes públics ha passat dels simples anuncis de la legislatura anterior a la realitat, a fets concrets i reals. Hem passat de la legislatura dels anuncis a la legislatura de la realitat pura i dura. Ara, Sr. Vicepresident, sí que es governa.

Tothom recorda els anuncis de la passada legislatura dels grans plans de supressió d'empreses públiques, els anuncis de grans interventors controlant la despesa pública, els anuncis de la necessitat d'amortitzar 700 llocs de feia públics, els anuncis del bon govern o els grans anuncis de grans convenis amb l'Estat que avui veim que no fermaven cap despesa plurianual als pressuposts generals de l'Estat. Anuncis i res més.

Per això, perquè a nosaltres ens pertoca fer front amb responsabilitat a tots aquests anuncis buits és important que entitats com la FEDEA reconegui els esforços que hem fet a les Illes Balears per controlar el dèficit desbocat que atemptava contra els nostres serveis bàsics. Avui, on precisament a la Conferència de presidents serà un dels temes que es tractarà, ens agradaria conèixer la seva valoració sobre aquest informe.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Efectivament, tot i que la setmana passada ens deien que la FEDEA informava en contra i que era nocturn, qualque cosa així, no em record massa bé, que feia feina a les fosques o qualque cosa així, la realitat és que la FEDEA fa un informe sobre les comunitats autònomes on assenyala que efectivament la que millor compleix els objectius d'adreçar els comptes públics és Balears i que, a més, això té un trasllat a l'economia en el seu conjunt. La recaptació també puja a les Balears en primer lloc mentre que Espanya encara continua amb més dificultats. També tenim el tema de la reestructuració, es fa, parlam que en aquest moment segurament 38 empreses públiques avui estan fusionades amb altres, és evident que ja no és un anunci, que és una realitat i els propers mesos n'hi haurà 60 més que s'afegiran a aquesta reestructuració. Es reestructura tot el sector públic, tot, de dalt a baix; es canvia la normativa en matèria d'indústria, en matèria d'energia, en matèria de comerç, en matèria de turisme. Tot això ho feim, ho estam fent, canviem les portes de l'edifici i canviem les finestres de l'edifici per construir o per tenir un edifici que realment sigui molt més impermeable, molt més segur, molt més adequat per viure en prosperitat que és el que tots volem.

Avui surten les dades de l'atur, encara no són bones, però veurem com s'acosten a poc a poc a allò que és més desitjable, veure com hi ha una reducció respecte dels increments que havíem patit els anys anteriors i a poc a poc guanyam aquesta economia ferma que volem construir entre tots.

Moltes gràcies.

I.17) Pregunta RGE núm. 7342/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a PGE 2013.

EL SR. PRESIDENT:

La pregunta número 17, RGE núm. 7342/12, queda ajornada atesa l'absència del president del Govern.

I.18) Pregunta RGE núm. 7349/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política econòmica del Govern.

També la pregunta número 18, RGE núm. 7349/12, també queda ajornada per l'absència, com he dit, del Sr. President.

II. Interpel·lació RGE núm. 5737/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política en matèria educativa.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 5737/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política en matèria educativa. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Bon dia. Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats. L'educació sempre ha generat en els parlaments un gran nombre d'iniciatives. La nostra comunitat no ha estat una excepció. Ja ho veuen, la setmana passada ja hi va haver aquí una interpel·lació de la coalició PSM-Iniciativaverds i avui és el nostre grup, el PSOE, qui l'interpel·la a vostè.

Aquesta interpel·lació en realitat es va registrar dia 2 de juliol de 2012 i el motiu pel qual el nostre grup ho va demanar era la conflictivitat que es vivia, que es palpava en matèria educativa a la nostra comunitat autònoma. Era a finals de curs i ara som a principis de curs encara, han passat tot just unes setmanes i pensam que l'ambient que es viu a les aules ara és el mateix mal ambient que a finals del curs 2011-2012. No debades el context de forta crisi econòmica i de retalls que aplica l'administració -austeritat, diuen alguns- provoca també un fort sentiment de pèrdua de drets, de garanties socials que havia costat molt aconseguir i la frustració que això genera ha de sortir per qualque banda. No trobi estrany, Sr. Conseller, que la societat reaccioni, que hi hagi protestes malgrat un fatalisme que ja s'ha instal·lat en el nostre voltant.

Des de la seva conselleria han volgut donar una sensació de tranquil·litat i normalitat que no es correspon amb l'ambient que hi ha als centres educatius. Certament no hi ha hagut vagues ni situacions extremes que, per altra banda, ningú no volem de cap manera perquè les conseqüències no sempre bones recauen en l'alumnat, i el factor responsabilitat de professors, de progenitors principalment ha guanyat, com no podia ser d'una altra forma, la partida.

Però l'ambient no és el de qualsevol començament de curs, Sr. Conseller, i això no ens ho pot negar, està crispat a la nostra comunitat autònoma i està crispat també a nivell nacional. No compartim, per tant, que vostè qualifiqui aquest inici de curs com a normal i pensam que simplement formen part, aquestes qualificacions, d'una estratègia política on intenten colar aquesta paraula de normalitat sempre que han tengut ocasió, tant en rodes de premsa com també en aquesta cambra, però evidentment aquesta no és la sensació que té la ciutadania ni tampoc la que hi ha als centres docents.

El curs passat va finalitzar el mes de juny de manera absolutament alterada, ho recordarà vostè, i aquest va ser el motiu pel qual aquest grup parlamentari, que represent ara, va demanar un ple extraordinari dedicat exclusivament a educació. El Grup Popular va pensar que no, que tot estava bé i no ens va donar suport. Aquesta interpel·lació, precisament, havia de formar part de l'ordre del dia. Ara sembla, però que estam igual, no passa res, diuen, tot és normal, però açò no es correspon amb la realitat, segons la nostra opinió. La situació que hi havia a finals del curs passat no ha canviat sinó que pensam que ha empitjorat, i ara faré un repàs d'aquestes qüestions que nosaltres consideram.

En primer lloc, vàrem acabar el curs amb un professorat desconcertat i desmotivats a causa de diverses circumstàncies. El curs passat els varen donar a entendre que eren uns professionals privilegiats, que feien poca feina i per açò els posaven ara més hores lectives, efectives, que tenien un alt absentisme laboral i per aquest motiu no se'ls substituiria fins a 30 dies si estaven malalts perquè sortia massa car a l'administració. En definitiva, que havien de fer més hores, fan més hores, amb més alumnes i cobrant menys, i que açò era normal. Ha canviat aquesta visió, Sr. Conseller? Per a nosaltres no, sinó que ha empitjorat perquè ara els reduiran més doblers a la nòmina segons els dies de malaltia, com hem vist en els darrers decrets, i es quedaran sense paga extra de Nadal i per rematar són acusats de fer política a les aules i són insultats ja directament pel seu partit, cosa de la qual no parlaré, no insistiré més perquè ja ho vàrem fer prou la setmana passada. Però vostès creuen que el professorat es mereix açò?

Segon, els directors i les directores dels centres varen demostrar la seva indignació a través de la premsa en diverses ocasions, tenim un grapat de reculls ben gran, perquè varen haver d'aplicar una normativa que sortia tard i malament a final de curs, que eren les instruccions de funcionament de (...) o el mateix tancament de plantilles per a aquest curs que s'havia de fer en cinc dies, crec recordar, o l'aplicació també del que s'ha denominat a primària la lliure elecció de llengua que al final ha estat un campí qui pugui. Ha canviat açò, Sr. Conseller, aquest malestar dels directors i de les directores?

A tall d'exemple li diré més qüestions de simple gestió de normativa. Ara ens hem temut que les instruccions que s'han donat per al PQPI, per implantar el PQPI, estan referides a un ordre que encara ni s'ha aprovat o que la crida única per a les vacants dels graus mitjans i superiors d'FP es farà d'aquí a deu dies i, per tant, un bon grapat d'al·lots i al·lotes començaran el curs amb molt de retard, cosa que pensam que no és gens bona. Què passa en el seu departament? Açò és gestió pura i dura, no troben que podrien mirar-s'hi un poquet?

Tercer, per altra banda varen intentar confondre els progenitors dient que no passava res que les ràtios fossin més elevades, a final de curs, que som el país d'Europa que té una relació més petita entre professorat i alumnat, però vostès saben que aquesta manera de comptar no és la que toca, no és la realitat de les classes perquè la realitat de les classes ens diu que figuràvem a la mitjana de les ràtios dels països de l'OCD.

Però açò que no passa res no és cert, perquè sí que passa i vostè ho sap perquè és professional amb la diversitat actual que tenim a les classes amb el nostre alumnat i sí que passa quan s'ajunta amb els altres retalls que s'apliquen. Sí que passa, sí, el professorat es pot dedicar menys als que tenen més problemes per seguir la classe, aquesta és una de les conseqüències evidents. I així ha començat el curs i, a més, en alguns instituts o en alguns centres que tenen segon de batxillerat amb 42 alumnes i sense optatives d'algunes classes que per a nosaltres són importants. Què passa amb la llengua catalana, però també amb la llengua espanyola o amb la història de l'art? Són assignatures que en alguns col·legis ja no es donen. Açò li sembla a vostè qualitat educativa?

Quart, també deien a final de curs i diuen que no té res a veure la inversió econòmica en educació, però sí que fan pagar més als pares per l'educació dels seus fills, menjadors, transports, material escolar. Ara diuen que vendran més doblers per a convenis amb Madrid per a aquestes qüestions, però baixa el pressupost de l'Estat, no sé com s'ho faran. Hi ha qualque pare o mare que pugui pensar que el seu fill tindrà la mateixa qualitat educativa si té una dedicació individualitzada o no la té, si té prou accés a les TIC o no les té, que és el que fa que hi hagi més inversió, si té orientadors que coordinin el centre i la família o no el tenen o si a la UIB hi ha més inversió o no en investigació?

Cinquè, però sobretot el motiu de la crispació, del malestar, que són molts i molt variats, gairebé es podrien resumir en un que és la intranquil·litat per un futur que es veu de color gris fosc. El professorat està intranquil, els progenitors estan intranquils i tots aquells sectors involucrats també, i açò en totes les etapes educatives. A tot això el ministre Wert anuncia una nova llei orgànica amb diferents revàlides que anirà expulsant del sistema educatiu aquella part de l'alumnat que tenguim més dificultats i per rematar aquests dies ens hem assabentat que els pressuposts de l'Estat baixen més d'un 14% les partides en educació i potser no serà aquesta la única baixada del curs. Ja sabem per experiència que a mitjans curs pot sortir de la màniga del ministre un decret llei que torni a empitjorar la situació i què passarà en els propers pressuposts de la comunitat autònoma? Feia anys que no arribava tan poc finançament de l'Estat, tindrà açò repercussions en el nostre sistema educatiu, Sr. Conseller?

No em podrà negar que la situació és delicada i, per tant, no li ha d'estranyar que el nostre grup vulgui tenir informació de primera mà sobre com pensa la conselleria resoldre tots aquests problemes aquest curs i com pensa resoldre aquestes baixades brutals de pressuposts tant a nivell de l'Estat com de la comunitat autònoma i, sobretot, si pensa que açò afectarà la qualitat educativa i també l'equitat i, si és així, què pensa fer perquè no l'afecti?

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada, pel plantejament que ha fet de la interpel·lació, pel to i per les preguntes que lògicament a una interpel·lació podria començar explicant tota una sèrie de dades que ja explicarem i que són prou conegudes quant a inici de curs, però jo gairebé em centraré més en tot allò que vostè m'ha plantejat.

Aniré al fons de la qüestió, primera pregunta que li faig jo a vostè, a vostè li agradaria que l'inici de curs no hagués estat normal? Jo li contest, segur que no. Vostè creu que no ha estat normal? Ha succeït alguna cosa des de dia 13 de setembre fins avui? Vostè ha vist en els mitjans de comunicació alguna notícia que em permeti a mi dir que l'inici de curs no ha estat normal? No. Ni cap analista ni cap comentarista de premsa tampoc. Per tant, aquesta pretesa o no sé què dir-li, aquesta afirmació seva que volem fer parèixer que és normal allò que no és normal, permeti'm que li digui que està fora de tot lloc. Ha estat un inici de curs, amb totes les dificultats que he explicat aquí i que continuaré explicant, absolutament normal, amb moltes dificultats, sí; amb ràtios més elevades segons on, sí; amb més dificultat pressupostàries que altres anys, que mai no, eh?, que altres anys perquè ens podem traslladar a l'any amb el qual empatam en pressupost, que altres anys, no que mai; amb molts recursos públics per a l'educació sostinguda amb fons públics, sí; amb molts equips directius que m'han manifestat el seu interès de lluitar, d'obrir el sistema cada dia, sí; amb alguns, amb entitats sindicals que també m'han manifestat -i dic "m'han" perquè em correspon aquí respondre a mi en nom de tota la conselleria- m'han manifestat l'interès per lluitar tot i les diferències, sí, gairebé tots, gairebé tots. Amb les patronals, amb associacions de pares i mares, amb queixes però amb voluntat de treure endavant, perquè tothom -no sé si vostès també- tothom és conscient del que ens jugam, i basta veure avui mateix allò que es parla a la Conferència de Presidents autonòmics, i les notícies d'ahir respecte a l'economia, tothom és ben conscient que hem de fer un sobreesforç perquè el sistema funcioni.

Per tant ho repetesc públicament: hem començat amb normalitat a pesar que a vostè li pareixi que no; deu ser de les poques persones de la comunitat autònoma. No ha passat res més que algun incident a un centre, on hi va haver una tempesta; alguns problemes amb els drets d'alguns pares de queixar-se en forma de no deixar els seus nins a l'institut, qüestió que no compartesc de cap de les maneres, i poca cosa més. Amb dificultats, amb dificultats, moltíssimes, moltíssimes.

Entre les notes que jo li he posat aquí sobre professorat desconcertat, alt absentisme, que si deim que fan poca feina... Quan ho ha dit mai aquest conseller?, quan ho ha dit mai? Què és, que creu que no tenc vergonya amb els meus companys de dir allò que no és vera? L'únic que ha dit el que aquí li parla és que dins la franja horària de secundària, a un funcionari, dins la seva franja horària i dins el seu estatut específic, que recull la possibilitat de fer entre 18 i 21 hores lectives, demanàvem posar-ne 20; això. I vostès li volen donar la volta a veure si

això..., rebenta per qualche banda -miri que li ho dic parlant en termes molt planers-, i no ho ha fet. Això ha suposat que no hem hagut de contractar tants d'interins, evidentment, dins el pla de contenció del capítol 1 d'aquesta comunitat, que ho fa aquesta comunitat, ho fa la d'Andalusia, ho fa la del País Basc, ho ha de fer la d'Astúries i totes les del Partit Socialista i, a més, a més a més, tenim reunions periòdiques d'informació, i els corresponents departaments d'economia han de donar comptes cada mes a l'administració central a l'hora de consolidar dèficit, i ho fa també el Partit Socialista allà on té responsabilitat. I si no tindrà un problema greu, molt greu econòmicament.

Quant a ràtios, ho hem explicat en moltes d'ocasions, perquè encara avui matí, encara avui matí estava avaluant unes ràtios específiques a dos o tres centres que és possible que tinguin algunes assignatures, quan agrupen alumnes, que estan sobre els 42, per cert, màxim legal permès a causa del Reial Decret de ministeri, no és que a mi m'agradi una ràtio de 42, però que lògicament tots sabem per què s'ha posat, que encara estiguem en condicions de donar-los algun recurs de personal més perquè aconseguixin baixar-la a nivells més òptims. Així i tot se sorprendria de la quantitat de centres que mantenen ràtios aproximadament com les tenien, però que les han de tenir també més alta dins el pla de contenció del deute.

Que tot això no té res a veure amb allò que destinam a educació, amb els pressuposts que vendran, amb els pressuposts generals... Lògicament que les partides econòmiques tenen a veure amb tot allò que fa referència al que destinam a educació, lògicament. El que jo he dit en més d'una ocasió, i no ho dic jo, és que no ho dic jo, ho diu l'OCDE, és que no hi ha una relació directa, no hi ha una relació directa entre pressupost i resultats. *Para muestra, un botón:* aquesta comunitat. Aquesta comunitat, precisament, no es llueix per tot allò que invertim en educació i pels resultats d'abandonament i els resultats de titulació, i països amb manco proporció de recursos per alumnes i ràtio obtenen millors resultats, ergo no hi ha una relació directa, lineal, però sí que és important, lògicament, la despesa per alumne i la despesa en relació PIB, i la despesa que utilitza qualsevol organisme internacional per mirar la inversió en educació.

Per tant, li ho repetesc, vostè deia "què feim amb la nostra conselleria?". Miri, gestionar el més acuradament els recursos que tenim en la situació més difícil que hem tengut mai d'ençà que hi ha Constitució, i específicament aquí Estatut d'Autonomia i transferències en educació, la situació més complicada. Ho repetiré totes les vegades que m'interpel·lin.

Primer objectiu: sortir-ne, assegurar el sistema sostingut amb fons públics, assegurar la qualitat del sistema, llançar un missatge que tenim molt, invertim molt; que no invertim tot el que voldríem?, que invertim manco que l'any passat i l'altre?, sí, però invertim molt en educació, molt. I en èpoques de crisi és quan amb allò que tenim serem capaços de donar una resposta, i hem demanat a la gent si amb allò que rebem -per cert, no hem baixat el sou nosaltres, i l'anul·lació..., l'anul·lació temporal de la paga extra l'ha imposada l'Estat a tots els funcionaris, perquè aquest conseller els ha manifestat moltíssimes vegades que allò que suposaria d'una hipotètica baixada del CRIB no ho faríem, i no ho hem fet; a pesar que els sàpiga greu, perquè potser els hagués agradat que ho hagués pogut dir, les retribucions bàsiques i el complement retributiu de

les Illes Balears en aquesta comunitat, i el complement, lògicament, que té aquesta comunitat, no les hem baixat.

També li volen donar la volta, li volen donar la volta i a veure si ficam un poquet més de..., cometes, estabilitat, cometes. Perquè tot ajuda, tot ajuda en el moment de crisi a treure endavant aquesta escola, tot menys potser en aquest moment l'oposició. Si volen ens tornam a seure i en tornam a parlar, però li assegurem que els agents socials, les patronals i les associacions de directors i de pares i mares ajuden bastant més.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(*Alguns aplaudiments*)

Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller, per la seva resposta, que no ens ha satisfet, clar, com no podia ser d'una altra manera, perquè no ens ha contestat allò que nosaltres...

(*Remor de veus*)

...li hem dit, o sigui, de quina manera aquestes baixades de pressupost poden... baixar la qualitat educativa, quins programes pensen vostès que no té importància que es baixi el pressupost, etc., etc. L'únic que m'ha contestat és que l'oposició ho feia molt malament perquè no ajudava, etc., etc., i que volia crear una sensació d'intranquil·litat que en realitat no existia. Però, clar, jo he llegit els diaris cada dia, i no som nosaltres; és a dir, no em pot dir que no existeix aquesta intranquil·litat en el món educatiu i que no existeix en els centres perquè açò no és cert, no s'ho cregui. Sobretot perquè no són normals unes mesures que s'estan implementant en aquesta comunitat autònoma i a nivell nacional que ens tiraran tres anys enrere, i d'açò tothom n'és conscient, n'és conscient el professorat i en són conscients també els pares i les mares, que veuran com els seus fills no tendran el mateix futur que ells haguessin pogut tenir estudiant.

Però vostè no miri cap a una altra banda, Sr. Conseller, fent veure a la gent que són històries de partits i que són històries de l'oposició, i que quan pitjor va és millor per a l'oposició, com jo he hagut de sentir, perquè, açò, no s'ho cregui; nosaltres vam oferir la nostra col·laboració l'any passat i totes les mesures que s'han anat tenint en aquesta comunitat autònoma han estat sense consensuar absolutament res amb nosaltres. Vull dir que a nosaltres ara no ens acusi de si hem col·laborat o no, o com hem de col·laborar, perquè és que a nosaltres no ens ha demanat per a res cap qüestió de calat, d'importància en aquesta comunitat autònoma, i de les que no en tenen tampoc no ens ha demanat. I així no s'arregla la situació; com s'arregla?, idè gestionant millor que com s'età gestionant, i escoltant i dialogant, i vostès el que han fet, perdoni que li ho digui, és posar-se en contra tot el sector.

Amb aquesta situació el que jo li he volgut demanar és com ho farà per conservar la serenitat a les aules, perquè, esperi, eh?, perquè el curs acaba de començar, acaba de començar, després ja es veuran els efectes.

El futur dels al·lots i les al·lotes nostres està a les seves mans. Si vostè pensa que el seu futur és també el futur de la comunitat autònoma, que és el futur del país, que és el que pensa tothom, em podrà dir com ho ha de fer per redreçar aquesta situació?, donar la culpa de tot a l'oposició?, continuar mirant pel retrovisor dient que el govern del Sr. Antich era açò i molt pitjor?, quan ja no tinguem dret a rèplica ens dirà vostè açò? Bé, idè si queda vostè satisfet bé està, però francament jo esperava una altra cosa i més seriositat per la seva part.

Sr. Conseller, tot açò, a més, que ens ha dit, ho veurem en els pressupostos de la comunitat autònoma següents. Allà és on ho veurem i hi haurà el debat de ver. Uns pressupostos que ja sabem que s'hauran d'adaptar al que sabem ja dels pressupostos generals de l'Estat. Digui'ns, Sr. Conseller, sap ja com afectarà a la nostra comunitat autònoma la baixada dels pressupostos generals de l'Estat en matèria educativa, que ha estat un 4,40%, crec? Vostè diu que té poca importància i que no és correlativa la inversió per a educació quant a la qualitat. Bé, però què pensen fer? Així, amb aquestes premisses, pensen encara, si baixen els pressupostos, treure més professors i pujar més les ràtios? Què és el que pensen vostès?

Jo crec que no és normal escatimar en aquestes coses que són tan bàsiques i, en canvi, sí, estan gestionant recursos i estan implementant coses que a vostès els sembla que són estrelles de la casa, i que es podrien resumir en l'elecció de llengua i l'elecció de centres que, per cert, jo he vist que els tants per cent eren exactament igual que altres anys de pares que han pogut elegir el centre; la formació dual, una formació dual que, per cert, volem saber si segueix endavant o no, si hi ha hagut matrícules o no, si hi ha hagut empreses interessades, perquè, clar, el que a nosaltres ens ha arribat és que açò no té l'èxit esperat. O l'educació plurilingüe, a la qual s'han acollit ben poques escoles i, a més, que s'està fent amb pocs mitjans; miri, em contava la directora d'una escola que per tenir un auxiliar de conversa, ells que han elegit plurilingüe i que tenen les seccions europees, el s'havien de pagar del manteniment del centre, i quan li va dir que no en tenia, li va dir "idè et cerques un patrocinador". Vostè troba que açò és normal?, açò és un començament de curs normal?

O l'autoritat del professorat, de la qual tant parlen i que vostè m'ha citat; idè jo crec que no, que sempre que han tingut ocasió han creat un estat d'opinió desfavorable a aquests docents. Nosaltres vam aprovar una PNL, ara tot just fa un any demanàvem que es valorés més la figura d'aquest professor; li en demanarem el compliment.

I quant a la disminució de la burocràcia, han tret de fer algun informe més als docents?, o es referia vostè a la petició de beques per als pares, que ara l'han hagut de fer telemàtica, i que precisament aquells que necessiten les beques tal vegada no ha sabent fer?, i que els professors han hagut d'ajudar els pares? No sé si està assabentat d'açò, tal vegada a vostè li sembla normal, però a nosaltres no ens sembla normal.

Jo no sé si vostè ho saben, però els centres estan que trinen amb tot açò. Vostè què farà amb tots aquests projectes que s'han tret de la màniga?, que sacrificaran més docents per treure endavant aquests projectes, l'eficàcia dels quals no està contrastada? Expliqui-m'ho, Sr. Conseller.

Jo crec, per acabar, que estem pitjor que fa un any; ho creu el meu grup i ho creuen també els centres docents amb els quals he parlat i la gent del carrer, i açò té un reflex a la premsa diària, no ens estem inventant res. Pensam que la gestió d'aquest any ha estat una gestió amb incoherència, amb improvisació, i nosaltres el que li demanam és responsabilitat per a aquest any en què entram. Pensi, Sr. Conseller, que cada vegada l'educació, per sort, és...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rita, vagi acabant, per favor, si és tan amable.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí...ho reflectien les darreres enquestes de GADESO, cada vegada té més importància per a la societat, però cada vegada és menys satisfactòria.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

No voldria per res del món -li agraeisc, li ho repetesc una altra vegada, la seva intervenció- que això acabàs, com diuen en castellà, *como un diálogo de besugos*. Per tant tornaré a aclarir allò que he dit respecte a hores lectives. Li repetesc per enèsima vegada: els professors de secundària d'ensenyament públic fan les hores lectives de la franja legal aprovada, no fan més hores lectives que allò que no està permès. Ho tornaré a repetir perquè pareix que a base de repetir les coses podem convèncer i no és així.

Segona, tampoc no hauré de mirar les transcripcions. Tampoc no he dit que la inversió econòmica en educació tenguí poca importància, crec que he dit que, tènicament, no és el principal i no és directe i no és lineal; crec que no he dit poca, en té i molta, en té i molta, però per països d'un determinat nivell de desenvolupament de l'OCDE és un factor que hem de vèncer perquè, a partir de la inversió que feim ara, no obtenim els resultats que pertocaria per una inversió d'aquestes característiques. Això ho mantenc i no és poca, és la que té, no és poca. L'estratègia de sempre més, sempre més, sempre més sense revisar els criteris i l'efectivitat de les mesures no dona

cada vegada més resultats, no és lineal. Per a mostra li he dit aquesta comunitat.

Segona. L'any que ve podrem pujar les ràtios? Això és una pregunta que vostè sap tan bé com jo que no és possible, perquè hi ha un real decret que fixa les ràtios. Per tant també és una d'aquestes preguntes que poden dur a crear un cert... Jo no sé si és que criden el mal temps, que diuen al meu poble, abans que vengui, jo crec que criden el mal temps. Està intentant fer veure...; ja m'ha dit, m'ha insinuat, "ja veurà com al llarg del curs..."; no ho vull entendre com es podria haver entès. Jo seguiré demanant a tota la comunitat docent que faci tot allò que pugui, que ho fa, amb els mitjans que tenim, que són els que són, que són molts i són manco -no dubti que jo li repetiré més vegades que vostè el que vostè em repeteixi, per simple estratègia-, que són molts i són manco, farà molt per treure endavant aquest curs. Li deman que no cridem el mal temps.

La majoria de centres, la gran majoria, però d'ençà que tenim competències, tenen problemes cada dia. Vol que li digui la llista dels que em va deixar el meu antecessor? No ho he fet mai, no ho he fet, però ho podria fer; no ho he fet. La (...) que vostè em ve amb un problemet, amb un tema d'una resolució d'FP... Vol que n'hi digui -però grosses, grosses- que haurem de solucionar, per exemple, en el proper consell de govern per un tema d'un solar d'una escola que en tres anys no tengueren capacitat d'arreglar? O escoles apuntalades que hem hagut de resoldre en mesos. Ho dic per si ha deixat una ombra de dubte respecte a allò que hem fet. Si li dic la llista de coses que hem hagut de fer que ens deixaren, i ja no li parl de les factures, bé..., per sortir *a hombros*, com els toreros.

Què farem? Idò amb el pressupost que tenim posarem davant iniciatives interessants. La formació dual, per exemple, la formació dual, que està amb caràcter experimental fins que a Espanya quedi transcrita d'una forma clara a la nova LOMCE, per tant és experimental, i a la nova llei orgànica de modificació de la qualitat de l'educació s'explicarà el concepte de formació dual, és altament efectiva, però en aquesta comunitat el retard que té, segons els tècnics, és per la col·lisió entre els convenis dins l'àmbit de l'hostaleria, sector majoritari, hoteleria i restauració, i l'aplicació del contracte de treball, contracte en formació, que podria servir, assimilar, per contracte de formació dual -però d'això en podem parlar un altre dia, si vostè vol, amb molt de gust-, perquè si no ja en tendríem més de llançats

Quant a elecció de centre, les mateixes xifres que vostès? L'emplaçaré a l'estadística oficial. Les millors han estat enguany, alguna per alguna cosa que hem fet, alguna altra -li ho reconec- per pujada de ràtio. Això és evident, allà on n'hi havia 27 n'hi ha 28 i un pare més ha entrat a totes les unitats que han fet això, però no és que em posi més medalles, és així. No n'estic orgullós per pujar de ràtio, però, iguals, de cap manera.

Quant a plans pilot plurilingües, que són pocs. M'agradaria que mirassin quan s'han encetat plans pilots en els seus programes, encetar un pla pilot d'aquestes característiques, a més, és nou, és interessant i creim que és l'embrió del nou decret que regularà l'ensenyament integrat de les llengües, 40 centres, 20 públics i 19 concertats de totes les illes, em pareix un bon bloc inicial.

Quant al pressupost de l'any que ve, lògicament hi haurà temps per poder explicar com farem front a tots els reptes que tenim en el proper pressupost. Ho farem amb la mateixa serietat, distribuint els pressuposts entre els programes el millor que sapiguem i sent conscients que és molt important fer-ho amb molta cura perquè la situació econòmica és la més complicada que hi ha hagut mai. Però estic segur -li ho repetesc- que el curs continuarà amb normalitat i l'any que ve el sector docent educatiu i que col·labora directament amb els programes ho aconseguirà, tal com ho està fent en aquest.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 7134/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a llistes d'espera, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6615/12.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 7134/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a llistes d'espera, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6615/12.

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. President, senyores i senyors diputats. Estam aquí per debatre aquesta moció derivada de la interpel·lació de fa quinze dies sobre llistes d'espera.

Continuam sense conèixer la realitat. La realitat avui en dia de les llistes d'espera és difícil de conèixer, els ciutadans les pateixen i vostès no les donen. Tenen por? Tenen vergonya? Els agrada la foscor absoluta? La realitat és que no donen informació. És molt difícil accedir a les dades i fins i tot aquells que les necessiten per millorar la seva gestió i que abans les rebien, ara ja no les reben. Estan fent passes cap enrere.

Jo fa quinze dies vaig donar unes xifres i mai ningú no les ha contradit. Posàvem l'exemple de Son Llätzer, més de 1.000 persones esperant més de sis mesos, 650 persones de cirurgia general, 250 de traumatologia, 65 dones de ginecologia, etc., més de 1.000 persones més de sis mesos tan sols a l'Hospital de Son Llätzer. Ningú no ha dit el contrari. No ens donen informació. També recordàvem que per fer per exemple una radiografia simple a l'hospital de referència hi ha una demora de quatre mesos, per a una ecografia entre quatre i sis, per a un TAC dotze mesos, i per a una ressonància entre dotze i devuit

mesos, segons qui l'hagi demanada. Xifres que no han estat negades per la conselleria.

També dèiem que en molts d'indrets s'està tardant més d'un any per fer una colonoscòpia. Fa pocs dies un diari de la nostra comunitat se'n feia ressò. Jo també comentava que a les citologies preventives, els resultats se torben més de sis mesos i que les mamografies preventives d'un programa de prevenció, si no crides, no et criden i si no demanes, no et criden. Jo vaig donar unes xifres que són fàcilment comparables, les darreres xifres de l'anterior legislatura, març del 2011, 11.900 persones en llista d'espera. Cap esperant més de sis mesos, com va succeir en tota la legislatura, amb una demora mitjana de 51 dies. A consultes externes 40.700 persones amb una demora de mitjana de 30 dies. Les úniques xifres que tenim del Partit Popular són les de desembre de 2011, nou mesos després, 14.000 persones en llistes d'espera quirúrgica, ja reconeixen quasi 500 persones per damunt de 180 dies, amb una demora mitjana de 74 dies. És a dir, en nou mesos ja reconeixien un augment de pràcticament 24 dies en llistes d'espera quirúrgica. I a consultes externes acceptaven 61.000 persones, amb una demora mitjana de 60 dies. És a dir, reconeixen que doblaven les xifres del mes de març.

La setmana passada el conseller va quedar tot a ple perquè va venir aquí i va dir que hi havia 17.000 persones en llistes d'espera quirúrgiques, xifres que no quadren, en nou mesos augmenten pràcticament en 2.000 persones i en nou mesos només augmenten prop de 4.000 i busques persones en llistes d'espera de consultes externes. Ell mateix va reconèixer que és molt trist, perquè davant la denúncia que el Partit Popular disparava llistes d'espera perquè prioritzava estalviar doblers, aquí el Sr. Conseller ho va reconèixer. Va reconèixer, i consta en el *Diari de Sessions* que s'havia reduït activitat extraordinària, s'havien reduït peonades, s'havia reduït l'activitat pròpia del servei i que, per tant, era lògic, "com és lògic" va dir, major temps d'espera per als pacients. O sigui, estam davant un fet intencionat.

Però, Sr. Conseller, vostè no ha donat les llistes d'espera. Les llistes d'espera és una altra cosa, no és dir aquí 17.000 i 68. Fa quinze dies ens va dir no ho apuntin, ja les donarem. Estam esperant. Vostè no ha fet públiques les llistes d'espera, continua amagant informació i continua en la foscor. Ens varen prometre una sanitat excel·lent, independent de la situació econòmica i que reduïrien les llistes d'espera. Tot el contrari. És més, han fet coses a consciència perquè augmentin les llistes d'espera. Estalvi econòmic prioritzat damunt assistència sanitària, ho va reconèixer l'anterior consellera en nota de premsa i també ho va reconèixer el conseller Mesquida l'altre dia. Ara, ahir va començar a obrir els llits quirúrgics i els vuit quiròfans que han estat tancats durant quatre mesos, per exemple, a l'hospital de referència.

És més, vostès es varen dedicar, entre altres coses, a incomplir l'Estatut d'Autonomia, segons el qual els ciutadans -diu- tenen dret a saber quin temps màxim han d'esperar per rebre una atenció sanitària. Es boten l'Estatut d'Autonomia i també practiquen un cinisme polític, i li ho torn dir, va dir que no enganaria i està enganant la població, perquè ningú no els obliga a derogar el decret de demores que nosaltres havíem aprovat aquí. El decret, la norma estatal diu molt clarament el que diu, que crea un criteri marc, article 1; a l'article 3.2 defineix la garantia de temps màxim d'accés que en cap cas no accedirà el previst en aquest reial decret; i en el 4.2 diu que els serveis de salut concretaran al seu àmbit territorial les garanties previstes en aquest reial decret, establint un temps màxim d'accés per a l'atenció sanitària programable i per això utilitzaran com a referent el temps màxim que estableix. Ningú no diu que vostè hagi de derogar el que tenia, ni ningú no diu que hagi de permetre el temps màxim d'espera que diu aquest decret a nivell estatal.

Vostès han fet el que volien fer, ho han fet reduint activitat per motius econòmics i han volgut anul·lar un compromís amb els ciutadans, no volen donar cap tipus de garantia als ciutadans i, per tant, tot allò que havien promès en campanya electoral és paper banyat. Vostès no volen assumir l'Estatut d'Autonomia. Vostès no volen assumir cap compromís amb els ciutadans, no els volen donar cap dret i s'acullen d'una manera cínica a un decret que no els obliga.

A vostè li vàrem demanar fa quinze dies que donés les llistes d'espera, no les ha donat, i vostè s'ha quedat tan ample. Continua enganant, contràriament a allò que va dir, i no dona la informació. La informació és donar llistes d'espera quirúrgiques a cada un dels dispositius assistencials hospitalaris, vol dir donar llistes d'espera de consultes externes a cada hospital, vol dir donar llistes d'espera de proves complementàries a cada hospital, vol dir quantes persones esperen per a cada cosa, quina és la demora mitjana, quina demora té el circuit d'atenció preferent per al càncer de pulmó, de mama, o de còlon. Per tant, Sr. Mesquida, tenim dubtes si continuaran els conceptes econòmics prioritzats sobre els assistencials, però sobretot si vostès pensen retornar el dret a saber per part dels ciutadans. Si tornaran adquirir aquest compromís i en quin termini.

Nosaltres hem presenta una moció en quatre punts. El primer, el Parlament lamenta l'augment del temps en llistes d'espera, com va reconèixer el mateix conseller de Salut aquí. Un segon punt on es considera prioritari millorar i reduir aquest temps d'espera. Un tercer punt on l'instam amb urgència a aplicar un pla de xoc contra aquestes llistes d'espera. I un quart punt on li demanam que no engani, Sr. Conseller, vostè ja ha derogat un decret perquè no vol assumir compromís ni donar garanties als ciutadans, però el que diu el quart punt és que un acord d'aquest parlament de no fa ni un any, vostès el compleixin que diu que "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern a mantenir l'acord de publicar les llistes d'espera quirúrgiques de consultes de proves complementàries cada tres mesos, com a mesura de transparència i d'informació cap als ciutadans".

Avui tenen una altra oportunitat per donar compliment a aquest acord del Parlament, que no té res a veure que vostès deroguin un decret que anul·la el compromís i la garantia. Avui ja sabem que en quinze dies no ha donat les llistes d'espera, avui podrem saber si el Partit Popular vol mantenir l'acord de fa menys d'un any d'aquest parlament.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat):

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. Per part del Grup Popular té la paraula la Sra. Bauzá.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Con respecto a la moción que debatimos, lo primero que quiero aclarar es que este gobierno es muy consciente que se debe hacer un gran esfuerzo para mejorar las listas de espera. Este gobierno es muy consciente de lo importante que es la salud y todo lo referente a los servicios sanitarios para los ciudadanos y está trabajando desde el primer momento para dar respuesta, en la medida de lo posible, a aquellos que más lo necesitan, a aquellos que más sufren.

Evidentemente a ninguno de nosotros le gusta que haya listas de espera y lamentamos profundamente que los ciudadanos tengan que esperar para poder operarse, como no puede ser de otra manera. Pero también déjeme que le diga que también lamentamos y mucho la deuda que tiene nuestra comunidad autónoma y especialmente la deuda que nos han dejado ustedes en el Servicio de Salud. La verdad es que me gustaría de vez en cuando oírles a ustedes decir que lo lamentan, que lamentan haber hipotecado el futuro de todos los ciudadanos de estas islas. Dejar una deuda en sanidad de más de 830 millones es para lamentarlo de verdad.

A este gobierno le preocupan y mucho los problemas de los ciudadanos. Este gobierno está poniendo todo su empeño en buscar soluciones y lo está haciendo en unas condiciones extremas y con unas hipotecas heredadas que condicionan enormemente su gestión. Creo que no sería mucho pedir, que después de ser responsables de la situación actual por su mala gestión, unieran esfuerzos con el Gobierno en la búsqueda de soluciones. Sin embargo ustedes prefieren jugar a la demagogia, a crear alarmismo y a asustar a los ciudadanos.

Entrando ya en el tema de los tiempos de garantía de demora, esta comunidad se rige actualmente por el Real Decreto 1039/2011. Esta norma tiene naturaleza jurídica de legislación básica y común en materia de garantías de tiempos máximos de acceso para todo el Sistema Nacional de Salud. Este texto no es un texto que haya elaborado el Partido Popular, sino que se acordó en un Consejo interterritorial, celebrado el 18 de octubre de 2010 en Palma de Mallorca, bajo la presidencia de la Sra. Pagín, ex-ministra de Sanidad. Y supongo que se acordaran, puesto que al celebrarse en Palma, el anfitrión era el ex-conseller de Salud de esta comunidad.

Con la normativa estatal, acordada por el Partido Socialista, que como ya he dicho es de aplicación básica y común en todo el territorio español, queda garantizado el tiempo máximo de acceso de 180 días para determinadas intervenciones quirúrgicas. La cirugía cardíaca valvular y coronaria, las cataratas y las prótesis de cadera y de rodilla. Y déjenme que les diga que estos tiempos máximos de espera se están cumpliendo en esta comunidad. Esta comunidad cumple con los tiempos máximos a los que está obligada. No le voy a negar que se ha producido un aumento de las listas en algunas intervenciones, pero no en aquellas intervenciones que tienen un carácter urgente.

El gobierno actual tiene que recomponer un sistema de gestión eficiente de listas de espera, que los anteriores responsables sanitarios se encargaron de dismantlar. Teníamos un buen sistema hasta el 2007 y ustedes se lo cargaron. Este gobierno tiene la difícil tarea de reducir las listas de espera, pero no a costa de aumentar la deuda, como hacía su gobierno. Este gobierno está trabajando de forma responsable, acometiendo verdaderas reformas estructurales y duraderas en el tiempo.

Miren, las listas de espera se van a mejorar, pero se van a mejorar gestionando bien. Y muestra de ello es que en quince meses de gobierno, sin contar con muchos recursos, simplemente mejorando la gestión, se han mejorado ya algunas cosas. Las urgencias totales hospitalarias en relación al mismo periodo del año anterior, han disminuido en nuestra comunidad un 4,57%. La demora para una cita en atención primaria en comparación con el año anterior ha disminuido en 0,3 días, es decir, ha pasado de 1,2 días a 0,9.

Usted ahora me habla de planes de choque contra las listas de espera. Ya conocemos todos cuáles eran los planes de choque del anterior gobierno del pacto, basta remitirse al informe de la Sindicatura de Cuentas sobre los contratos del ib-salut con las clínicas privadas. Le voy a recordar lo que dice el informe, dice que en época del pacto aumentaron un 36% los contratos con clínicas privadas, es decir pasaron a gastarse 38 millones en el 2009 a 52 en el año 2010 y lo dice además con un gráfico bastante clarificador. Para que algunos luego le acusen a usted, Sr. Conseller, de venir a privatizar la sanidad, lo que pasa es que hay algunos que cambian el discurso en función de si gobiernan o están en la oposición.

La colaboración con las clínicas privadas es fundamental en la gestión sanitaria pública, pero en paralelo se tienen que trabajar otras muchas cosas. Se tiene que buscar la eficiencia y la buena gestión. El problema es que su incapacidad de gestionar era solventada disparando las derivaciones, a costa de disparar a su vez la deuda del ib-salut. Así obtuvieron ustedes los datos de las listas de espera de 2010. Claro que las listas bajaron, mientras las derivaciones aumentaban, 14 millones de euros. Lo cierto es que no se escatimaron recursos para estabilizar las listas de espera que habían aumentado a lo largo de la legislatura. En diciembre de 2010 y cuando llevaba varios meses abierto el Hospital de Son Espases, la gerencia firmó hasta nueve órdenes para derivar las intervenciones de urgencias a clínicas privadas. O sea, la sanidad pública se gastó otros 540.000 euros extras en contratar los servicios de la sanidad privada, por la manifiesta incapacidad de poder atender estas urgencias en el nuevo hospital de referencia. Así, es normal que ahora hayan aumentado las listas de espera, las derivaciones que

se están realizando en el 2012 son las mínimas imprescindibles para dar salida a la demanda, sin que se tengan que descitar a los pacientes por no tener realizadas las pruebas correspondientes.

Pero el plan de choque del Gobierno del pacto tenía otro pilar fundamental, la actividad extraordinaria de los médicos, también llamadas peonadas. Se gastaron ustedes casi 25 millones de euros en toda la legislatura pasada. Por supuesto este año y dada la situación económica, lógicamente se ha tenido que producir una drástica reducción de esta actividad extraordinaria.

Miren, este gobierno ha heredado una gestión de las listas de espera basada en el endeudamiento del ib-salut y ahora tiene que empezar de cero. Me gustaría saber qué medidas se tomaron en la anterior legislatura para mejorar las listas de espera, al margen de engrosar la deuda. ¿Se mejoró acaso la gestión de las agendas médicas? ¿Se mejoró acaso la gestión de los quirófanos para que no estuvieran infrautilizados? Me temo que no, su solución pasaba por aquello de pagando serás feliz.

No quiero olvidarme tampoco de la gran aportación que hizo su gobierno la pasada legislatura a la gestión de las listas de espera. Quiero recordarles que ustedes dismantlaron los quirófanos del Hospital General, los cerraron y regalaron todo el material de los quirófanos del Hospital General. Sí, unos quirófanos que realizaban más de 4.000 intervenciones anuales, para que vean los que se llenan la boca defendiendo la sanidad pública preferían derivar a las privadas y dismantlar los quirófanos públicos, pero no quiero ocupar todo mi tiempo hablando de su mala gestión.

No voy a decir cuál es el plan de choque del nuevo gobierno basado en mejorar la eficiencia y en utilizar mejor los recursos que tenemos. Este gobierno está trabajando con las gerencias para optimizar agendas y quirófanos. Está mejorando la gestión de las listas de espera priorizando las patologías más graves. Se trabaja en aumentar la colaboración entre atención primaria y hospitalaria. Se están realizando los recordatorios a los pacientes para disminuir el porcentaje de no asistencia a las visitas. El inicio de la jornada de 37,5 horas semanales supone alrededor de un 7% del aumento de la jornada semanal de los profesionales.

Con la puesta en marcha de todas estas medidas se podrá paliar y dar salida en parte a estos pacientes que están en lista de espera, pero la verdad, lo que más me llama la atención es la metamorfosis que ha sufrido el anterior conseller de Salud en temas de lista de espera, por su actual preocupación por las listas de espera cuando durante la pasada legislatura y a pesar de los gastos en peonadas y derivaciones los datos durante su gestión son los peores que había tenido esta comunidad en tema de lista de espera. No creo que sea para que usted vaya presumiendo. También me sorprende que haga suya la bandera de la publicación de las listas de espera. Es curioso cómo exigen ahora lo que no cumplían cuando tenían responsabilidades de gobierno. La anterior legislatura se caracterizó por el oscurantismo y por una carencia de transparencia absoluta respecto a las listas de espera. Justo el otro día en que acudimos muchos de nosotros a la presentación del informe del CES al hablar de las listas de espera del año 2010, lo pudimos ver

todos, tenían en blanco los datos del Hospital de Son Espases por carecer de información.

Ustedes me lo negarán como hacen siempre, pero basta echar un vistazo a los diarios de sesiones de este mismo parlamento de la legislatura pasada para comprobar cómo se obstaculizaba la información de las listas de espera por parte del Govern. Para conocer las listas de espera de consultas externas y pruebas diagnósticas tenían que solicitárselo, una y otra vez, vía parlamentaria, pero, ¿sabe lo que más me ha gustado de todo?, que creo que usted ya no lo recuerda, ¿saben ustedes qué contestaba el exconseller de Salud a preguntas de los diputados cuando le requerían información sobre listas de espera? El decía: “tenemos que ir muy alerta en la difusión que se puede hacer de determinados datos porque en general se puede crear confusión, se puede crear inquietud a la población o se puede crear pérdida de confianza en el sistema sanitario”. Creo que es una muy buena frase con la que acabar esta intervención.

Seamos serios, no nos dediquemos a crear alarmas con estos temas. Por eso le he propuesto un texto alternativo a su moción que espero que acepte. Creo que lo mejor para todos sería que, más que hacer política con las listas de espera, nos uniéramos para conseguir que las cosas funcionaran en las Islas Baleares y demos el mejor servicio a los ciudadanos, especialmente en un tema tan sensible como es la salud de todos. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bauzá. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. El nostre grup parlamentari donarà suport als quatre punts que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista.

El primer punt, que el Parlament de les Illes Balears lamenta l'augment del temps d'espera, crec que és un tema que com a representant de la ciutadania no hi ha d'haver cap dubte a poder donar suport a aquest tema, lamentar la pujada de les llistes d'espera, aquí no hi ha cap tipus de valoració. La proposta que fa el Partit Popular, no la compartim, Sr. Thomàs, perquè “el Parlament de les Illes Balears constata” és una cosa absolutament objectiva, vull dir ho constata el Parlament i ho constata qualsevol anàlisi que es pugui fer. Lamentar ja és una valoració política i aquí estam en un lloc de política, per tant, el Parlament ha de lamentar que hagin augmentat les llistes d'espera, però no només ho ha de constatar, perquè la constatació és evident. Avui surt en un mitjà de comunicació que la percepció de la ciutadania és un 65% que funcionen igual o pitjor en temes de llista d'espera. Per tant, sí que hi ha una constatació, una percepció, una constatació. El que hem de fer és lamentar que s'hagi pujat la llista d'espera perquè pujar la llista d'espera suposa dificultat per als ciutadans per accedir a la sanitat, pública o privada, però dificultat. Per tant, ho hem de lamentar. Després podem analitzar les causes, però aquí l'únic que posa és que lamentam i no entra en valoracions. No ho lamentam? Vostès no ho lamenten, senyors i senyores del Partit

Popular, que hagin augmentat les llistes d'espera independentment dels motius? No ho lamenten? N'estan satisfets? No només ho constaten, no ho lamenten? Per tant, no entenc la motivació del Partit Popular de canviar això. Nosaltres mantenim aquest, ... ens agradaria que es mantingués aquest punt.

Dèiem que la baixada d'aquest augment... o la pujada de les llistes d'espera és una baixada en la qualitat del servei i tendrà conseqüències a la despesa sanitària. Tendrà conseqüències en la despesa sanitària perquè, de fet, ja les té, persones que es fan les proves mèdiques per poder accedir a una intervenció quirúrgica quan van a fer-se la intervenció quirúrgica ja han passat els sis mesos i s'han de tornar fer les proves i això està passant en el nostre sistema sanitari, no és una excepció, hi ha constatacions diverses d'aquest tipus, per part dels metges i per part dels usuaris.

Aquesta tardança en la sanitat pública és un greu... per a la qualitat de la sanitat, però també per als costos pressupostaris, per tant, l'esforç a agilitar aquesta llista d'espera hauria de ser un esforç que haguéssim de compartir.

Per això també el segon punt que és “el Parlament de les Illes Balears considera prioritari millorar el temps d'espera”, crec que és un punt que també podem compartir perquè en temps de crisi -i és cert que en temps de crisi tots..., fins ara s'ha dit, ho hem dit el nostre grup, ho ha dit el grup socialista i el grup del Partit Popular, s'han de prioritzar. I pensam que la priorització a les llistes d'espera ha de ser compartida pels grups d'aquesta cambra, en altres coses per ventura podem tenir discrepància, la salut ha de ser cabdal, hi va la vida, hi va la qualitat de vida, ja no és qüestió de si menges una cosa o menges l'altra, és que t'hi va la vida, t'hi va la teva qualitat física, emocional, psicològica. Per tant, no pot ser prioritari... “El Parlament de les Illes Balears considera prioritari millorar el temps d'espera per accedir a una intervenció quirúrgica o una consulta amb un especialista”, no ens podem posar d'acord en això?, a dir al Govern “sabem que hi ha dificultats econòmiques, sabem que han de prioritzar, però han d'estar a l'agenda del Govern, les llistes d'espera”. No podem arribar a això? Com ho podem explicar als ciutadans del carrer, que 59 persones que deim que la sanitat és importantíssima no ens podem posar d'acord en aquesta frase: “El Parlament de les Illes Balears considera prioritari millorar el temps d'espera”, no és possible això?, és que és una frase. Lamentar, i com que ens sap greu a tots que hagi passat això i no entrem en valoracions, demanam al Govern que prioritzi. Tampoc no ens hi podem posar d'acord?, és difícil d'entendre-ho des de fora.

Després, aquí hi ha hagut una intervenció de la representant del Partit Popular pels temes de la concertació. Efectivament, no hi veig cap problema per part de l'esquerra, la concertació, nosaltres sempre ho hem defensat, quan l'Administració pública no hi doni sortida, anem a la privada, però que derivi l'Administració pública, que derivi l'Administració i això és fonamental, que l'Administració pública derivi els usuaris, que no sigui la privada la que triï quins i pagui la factura la pública. No, que l'Administració pública ho reconegui i derivi a l'administració privada, i això és el que es fa. L'Administració pública té un problema, que no té suficient personal per donar compliment a un decret que estava en vigor i a una qualitat de servei i concerta amb la privada, derivant.

No el que han fet vostès. No el que han fet vostès que és que les persones que tenen una assegurança privada amb determinades condicions els baixen un 15%, això és fomentar la privada, la resta és fer un ús adequat de la privada i públic, perquè l'Administració controla qui hi va. Per tant, controla les llistes d'espera, no hi ha privilegis d'arribar un abans que l'altre, etc. Per tant, cap problema, això. Això també es fa en serveis socials. Nosaltres ho vàrem instaurar a la Llei de serveis socials, cosa que el Partit Popular l'any 86 va fer una llei de serveis socials que ho impedia. Vull dir, no tenim cap problema d'ús adequat, sempre que ho controli l'Administració.

En relació amb el tercer punt, insta la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social a iniciar amb urgència un pla de xoc contra les llistes d'espera sanitàries, crec que és ben necessari, vostès han mostrat gràfics, nosaltres també en mostram. En podem mostrar algun, miri, això és la llista d'espera quirúrgica de l'hospital de referència, maig de 2011, comença a pujar a partir de juliol del 2011, comença, comença a pujar, efectivament, perquè no deriven a la concertada, perquè no deriven... És que vostè diu els números i diu "25 milions, 10 milions..." és que darrere això hi ha persones que han esperat més per operar-se... bé, nosaltres li feim propostes, patrimoni, altres... i vostès no volen. Vostès no volen. Vostès s'estimen més que una persona esperi més de sis mesos a operar-se d'una cosa que demanar uns pressuposts.... el tema del patrimoni. Bé, són opcions polítiques, la nostra no ho és i a més la volem defensar! Això és la pujada de Son Espases. Això mereix un pla de xoc. Efectivament, les dades que tenim són fins a 31 de desembre, perquè a partir de 31 de desembre no tenim dades públiques. Nosaltres, cada mes, des del mes de gener li demanam aquesta dada i no ens l'ha donada mai, ni la Sra. Castro ni vostè. Des del mes de gener li demanam llistes d'espera, temps de demora de cadascun dels hospitals, no ens ho ha enviat. Per tant, funcionam amb les dades de desembre, 12.797 persones el mes de desembre i 14.500... perdó, 12.797 el mes de juliol i 14.500 el mes de desembre.

En la demora no coincidim amb vostè, Sr. Thomàs. Nosaltres teníem una demora mitjana el 31 de juliol de 61 i el desembre la tenim de 92, la tenim per damunt del que vostè ha expressat amb les dades que ens va enviar el Govern.

Així estam i darrerament... i podem fer-li cas, al Sr. Conseller, va parlar de més de 17.000 persones. 17.000 persones esperant una intervenció quirúrgica! No s'ha de fer un pla de xoc d'això? No s'ha de fer un pla de xoc d'aquestes característiques per evitar això? Bé, per tant, també hi donarem suport.

El punt quart, efectivament varen anul·lar un decret de demora que donava garanties que qualsevol intervenció quirúrgica no podia passar de 180 dies, no tres tipus d'intervencions o quatre, totes. Per tant, el nostre decret complia i millorava el decret estatal. L'Estat té una funció de posar mínims. El màxim el posa cada comunitat autònoma. Per això són comunitat autònoma, no per complir el que digui l'Estat. L'Estat ha de dir "escolta, el mínim, la garantia mínima de qualitat en aquest estat és aquesta, per aquestes quatre intervencions, 180 dies" i després les comunitats autònomes en el seu estatut i amb la seva capacitat parlamentària que no sé per què si no tenim parlament i govern autònom, diu "això, d'acord, però nosaltres ho volem millorar". I això és el que feia el decret que vostès varen anul·lar, però aquest decret que varen anul·lar no anul·la el que es publiquin semestralment les llistes d'espera i avui sembla que es votarà en contra d'un acord que encara està en vigor i que va impulsar la consellera del Partit Popular, ara sembla que no és bo, però nosaltres sí que també estarem... vaja!, votant positivament aquest punt.

Li demanaríem, Sr. Thomàs, que no acceptàs el punt 3, de cap manera, del Partit Popular perquè pensam que són coses absolutament diferents. Aquí ja hem duit el decret per intentar rebutjar aquesta anul·lació, es va votar en contra, dur-lo seria una pèrdua de temps perquè el Partit Popular no entra a valorar les diferències entre un decret estatal i un decret autonòmic, però el que sí volem, el que sí ens agradaria és que sortissin aquestes llistes d'espera publicades periòdicament perquè la ciutadania les conegués i tots les coneguéssim i a més, el Sr. Conseller en la darrera compareixença que va fer en temes de serveis socials i de salut, a les dues va coincidir que el seu perfil, la seva gestió, el seu eix central serien la transparència i la col·laboració, ara està en un trist demostrar que aquesta transparència, efectivament, es pot produir mantenint aquest acord parlamentari de fa escassament dos o tres anys.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Per fixar-ne la posició i assenyalar les esmenes que accepta o rebutja, té la paraula el Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. He escoltant amb molt d'enteniment les dues portaveus del PP i del PSM... que em fan replantejar en determinades posicions amb les quals havia vingut avui.

Miri, el decret estatal, Sra. Bauzá, no obliga a derogar cap decret autonòmic, ni obliga a no publicar llistes d'espera. Vostès enganen la gent. Enganen la gent i diuen mentides. Això és un marc de màxims i ningú no obliga que un pugui posar un marc més baix. Això és el que nosaltres teníem, això és el que vostès no volen, ni compromís ni garanties ni donar les llistes d'espera, perquè no les han donat, eh?, no les han donat. Es dediquen a criticar la política de concerts, bé, ara han començat a reprendre-la quan fa mesos que diuen vertaderes barbaritats de la Creu Roja, de l'Hospital Sant Joan de Déu o d'altres institucions.

El problema més greu és un altre, és que vostès confonen una cosa: diuen que són molt eficients, però el que fan és no donar el servei que han de donar. És clar, si vostès decideixen no operar, idò és clar, no fan activitat extraordinària, no fan peonades, no fan concerts, però hi ha milers de persones que esperen!, cerqui els doblers d'una altra banda, cerqui els doblers!... No..., ja ho saben on poden anar, però no hi volen anar! Vostès donen doblers a la banca, que no tornarà res, però els ciutadans normals es queden sense prestació, això és el que passa.

Miri, no digui xifres, les darreres xifres oficials de la meua gestió: març 2011, 11.000 persones en llista d'espera quirúrgica, 51 dies de demora i cap persona amb 180 dies. El que vostès fan per començar és no donar les xifres. Aquí el nou conseller va dir que seria transparent i que les donaria i que no enganyaria, ho va dir fa quinze dies, estam esperant les llistes d'espera, no les ha donat, o sigui continua dient mentides. Donin les llistes d'espera, si el decret... deroguen el decret, bé!, hi ha un acord parlamentari, donin-les, no les amaguin, tenen por, és que el tema és que tenen por. Duen quinze mesos gestionant en què han prioritzat l'estalvi econòmic sobre donar prestacions. Això és així de clar.

Miri, jo som del sector sanitari i tenc molta informació i m'arriba molta informació i no em digui que som irresponsable perquè si donàs a conèixer tota la informació que m'arriba podria, evidentment, fer molt de mal, però hi ha persones..., sí, no, hi ha persones i algú és més responsable que altres.

El Sr. Conseller va dir que donaria les xifres, ha mentit, du quinze dies, ni s'atreveix a mirar a la cara a aquest diputat, acota el cap i no dóna la informació. Informació, n'hi ha molta, i ell ho sap. Ell ho sap i es donen dades i no les nega. Per tant, que doni la informació i ja està i podrem analitzar el que hi ha. No demanam res més i a això no els obliga ningú.

Vist el tarannà del grup del Partit Popular, mantenim els punts 1 i 4 tal com estaven presentats a la moció. No acceptam els punts 1 i 3 del Partit Popular, com deia la Sra. Santiago no fan lament, no els preocupa que les persones esperin, la constatació ja la tenim nosaltres; la part que vostès prioritzen l'estalvi econòmic a la salut de les persones, això sembla que no els produeix cap tipus d'insensibilitat ni de sentiment, això és la demostració; vostès podien haver acceptat perfectament que ho lamentaven, no ho volen, el fet estadístic ja el tenim, per tant no podem acceptar aquesta redacció.

I evidentment, el punt número 3 del Partit Popular ja és una presa de pèl, un engany als ciutadans, el Sr. Conseller va dir que no enganyaria, està enganyant, ningú no els obligava a derogar el decret nostre, i per tant no el podem acceptar.

Podríem acceptar la modificació del Partit Popular als punts 2 i 3, que han ajuntat la nostra, una, perquè, per primera vegada considera prioritari millorar el temps d'espera, però evidentment haurien de canviar la darrera part del seu paràgraf i que quedàs finalitzant: "i insta la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social a reduir-les". La part del paràgraf, si vostès el retiren, nosaltres li donarem suport. Si el Partit Popular ho accepta, nosaltres li donarem suport a aquests dos punts, si no ens mantenim amb la nostra.

Per tant, nosaltres mantenim els punts 1 i 4 de la nostra moció; no acceptam els punts 1 i 3 del Partit Popular, i si el Partit Popular accepta aquesta esmena *in voce* nosaltres podríem donar-li suport. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, Sr. Diputat.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Sí, aceptamos el punto 2 como lo ha redactado el Sr. Thomàs, que quedaría: "El Parlamento de las Illes Balears considera prioritario mejorar el tiempo de espera para acceder a una intervención quirúrgica, a una consulta con especialista hospitalario, a una prueba complementaria e insta a la Conselleria de Salud, Familia y Bienestar Social a reducirlas."

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Bé així passarem a votar els punts 1 i 3... Sí, digui'm.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

El uno..., el uno, tres y cuatro...

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Em correspon a mi. Nosaltres mantenim els punts 1 i 4 de la nostra moció; acceptam la modificació del PP, que substituiria els nostres punts 2 i 3.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Idò així, ho podem votar tot conjuntament, l'1 i el 4 i el 2 modificat del Grup Parlamentari Popular.

Bé, si hi estan d'acord, s'aprova per assentiment.

Vostès? Vostè? Estan d'acord? 1 i 4 de la moció del Grup Socialista, més el punt 2 modificat, queda així?

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Sr. Presidente, el 1 y el 4 se pasarían a votar y el 2, si lo aceptamos en el mismo momento se aprobaría por unanimidad si el PSM también..., no sé si ...

EL SR. PRESIDENT.

D'acord, doncs votam l'1 i el 4 del Grup Socialista, sí, sí. L'1 i el 4 del Grup Socialista, sí senyor, passam a votar. Votam.

25 vots a favor, 31 en contra; cap abstenció.

I el punt 2 modificat, per assentiment. D'acord.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5808/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de modificació de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5808/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de modificació de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. A la darrera sessió plenària de la setmana passada el Sr. President acusava el nostre grup d'intolerants, és una acusació greu i més venint el president; deia el Sr. Bauzá que en el nostre grup no podíem consentir, i ho cit textualment: "tot allò que no sigui pensar com vostès", per tant deia: "prohibeixen tot el que no els agrada i imposen tot el que volen", "prohibeixen tot el que no els agrada i imposen tot el que volen", degué quedar ben ple el Sr. President.

Hauran de convenir amb jo que no ha de ser fàcil fer tot això amb el nostre percentatge de vot, en realitat no és ni fàcil ni difícil, és senzillament fals, tan fals com la declaració d'activitats del Sr. Bauzá; tan fals com quan ens va oferir aquí mateix mostrar la seva declaració d'activitats en aquesta cambra. En totes aquestes polèmiques solen sobrar les paraules i convé més reparar en els fets i avui és un bon dia per fer-ho. Tenen davant una proposta inequívoca a favor de la pluralitat, una modificació de la Llei electoral per donar entrada a candidatures, una proposta a favor de la diversitat, a favor de la

tolerància, perquè certament la pluralitat s'ha de poder expressar arreu, però per canalitzar-la cap a les institucions hem de parlar de la Llei electoral. Perquè la pluralitat parlamentària, en realitat tot el sistema de partits està supeditat a la Llei electoral.

El perspicax Montesquieu ja ens advertia que la Llei electoral és a les repúbliques el que la Llei de successió és a les monarquies, i és així, el cotó de la Llei electoral no enganya. Veurem què votarà cadascú.

Avui hem de defensar que l'expressió de la sobirania ha de ser plural, potser a qualcú encara li sembla un oxímoron, no de bades les fonts que vestiren el concepte de sobirania, de Bodin, Crocco, Hobbes, pretenien legitimar la monarquia absoluta i ha calat la idea que la sobirania ha de ser monolítica, indivisible, una idea afavorida pel plantejament dels jacobins i la seva construcció de la nació sobirana, indivisible i l'estat nació. Però en realitat la veritable sobirania popular és plural, perquè el poble és plural, perquè els territoris són plurals i cal resoldre la diversitat amb decisions per majories democràtiques des del respecte als drets dels individus, dels *demos* territorials que s'afirmen naturalment i de les minories.

Considerar aquesta diversitat com a una riquesa i no una amenaça ni un destorb és una de les més altes conquestes de la civilització occidental, i és quan se n'oblida occident, que és capaç de les majors infàmies, com ens han demostrat les experiències ferestes del segle passat.

Però si sempre és bo reconèixer la diversitat, avui, amb la fractura existent entre institucions i societats, resulta una exigència peremptòria; avui més que mai ens cal un aprofundiment democràtic per forjar cohesió social i legitimar l'exercici del poder polític. A tots ens ha de colpir que un nombre creixent de ciutadans ens cridin "No ens representau", no a uns ni als altres, sinó jo diria que en general a tots, al Parlament en ple. Tots nosaltres afirmam la legitimitat a les urnes i del Parlament, però ens ha de commoure aquest descrèdit, al nostre grup com a mínim ens commou i, en bona part, el comprenem, per això cal reaccionar i de cap manera ignorar el clam, aïllats a una torre d'ivori d'un sistema bunqueritzat i immobilista.

Moltes són les iniciatives que cal prendre en aquest sentit, en aquesta llei en proposam tres, tot i estar oberts a parlar de les que vostès trobin, en aquesta mateixa línia naturalment, no les que propugna el Partit Popular en contra, encara més, de la diversitat.

La primera mesura és rebaixar el tall electoral per al repartiment d'escons, retornant al 3% del vot que vigia fins l'any 1995 i que encara vigeix a les eleccions generals i al País Basc i a Catalunya i a Astúries i a Aragó i a Navarra i a les dues castelles, allà on realment hi ha més pluralitat en els seus parlaments. Jo crec que la composició d'aquest parlament ens hauria de fer obrir els ulls, hi va haver un 20% dels vots que varen votar candidatures, ja no parl de l'abstenció, que no són en aquest hemicicle, un 20% és molt, senyors diputats, i aquesta dada ens lleva legitimitat.

I això són paraules majors que obliguen a una reacció, no des del "testicisme" de partit sinó des de l'altura de mides com a demòcrates. Només els dos partits que superaren el 3% però no arribaren al 5, la Lliga i Convergència, obtengueren 24.000 vots, 24.000 ciutadans que han quedat fora d'aquest parlament, són molts de ciutadans, als qual hem d'afegir els 9.000 i escaig d'Esquerra Unida i milers d'altres opcions. Si en comptes del tall al 5% hagués estat al 3%, com estava entre el 1983 i 1995, hi hauria una altra composició; a Mallorca haguessin entrat dues candidatures més, a costa de sengles diputats de PP i PSOE, la qual cosa hauria corregit significativament la desproporció entre vots i representants que tenim.

Les enquestes actuals apunten a un escenari encara més obert i plural, ja ho veurem, però crec que seria un greu error i un missatge nefast que tornéssim deixar un 20% de vot fora de la cambra, no en parlem si fos més. Per paga vostès recorden la gènesi del 5%, és miserable; després de la ruptura de PP-UM, que s'havien presentat en coalició, junts, l'any 1991, el PP va promoure una reforma electoral dos mesos abans de les eleccions del 1995, amb la intenció indissimulada d'eliminar la seva exparella, com saben no va ser un divorci tranquil precisament.

Tanmateix les majors conseqüències no s'han dat fins a les darreres eleccions i, com deia, és ara que s'hi ha de reaccionar. No em vull estar de dir que per part nostra no ens faria res fins i tot eliminar qualsevol mena de tall, però hem pensat que tornar al 3%, que era el del consens històric, seria més senzill en aquesta cambra.

En tot cas, no és l'única que té la nostra proposició de llei, també proposam substituir la Llei d'Hondt per un altre sistema que respecti millor la proporcionalitat. Ens va bé qualsevol sistema proporcional de major quocient, el sistema Hare, el sistema Droop, però trobam que el mètode de Sainte-Laguë és més senzill, només es tracta de canviar la divisió dels resultats; com vostès saben, la d'Hondt divideix per 1, 2, 3, 4, idè Sainte-Laguë ho fa per nombre imparells, 1, 3, 5, 7, etc., el resultat és molt més proporcional i per això està concitant tants partidaris entre la doctrina i entre els matemàtics. I sí, dic entre els matemàtics, al cap i a la fi del que es tractaria és de trobar una fórmula que converteixi els vots en escons, de la manera més justa i neutral, que faci que aquesta cambra representi els ciutadans de la manera més fidel als vots emesos. Qui de vostès no pot estar d'acord amb aquest objectiu?

Naturalment, aquesta decisió no és innòcua, vagin vostès a una classe de matemàtiques sobre qualsevol repartiment proporcional i veuran com ningú donaria al 46% de vot que va treure el Partit Popular el 60% dels escons, facin els comptes com trobin. Amb el sistema Sainte-Laguë o Webster, que és el que proposam, hi hagués hagut no gaires diferències amb el 5%, el PSM de Menorca i el PSOE d'Eivissa haguessin tret un diputat més. I és bo d'entendre, el PP de Menorca i el PSM de Menorca tenen una relació d'1 a 5, és molt, el PP és un partit molt votat arreu del país, però d'1 a 5; la relació de diputats és d'1 a 8, hi ha molta diferència d'1 a 5 a d'1 a 8.

Però no feim aquesta proposta per treure'n cap profit, més aviat diria que des dels interessos estrictament de partit segurament ens perjudica. Reparin que la suma de les dues propostes que feim, el 3% i Sainte-Laguë, el nostre grup quedaria talment com va sortir a l'any 2011, però l'escenari parlamentari canviaria substancialment. Amb els mateixos resultats de l'any 2011 haguessin entrat no només la Lliga i Convergència per les Illes, sinó també Esquerra de Menorca, Eivissa pel Canvi i Nova Alternativa, cinc candidatures més de les que efectivament entraren, cinc candidatures més no és poca cosa, és l'expressió de sensibilitats populars àmpliament representades de molta gent que hi milita i hi creu. Som persones tolerants, volem les diferències o ens molesten les diferències d'idees? Els amants de la llibertat creuríem, creim que aquest Parlament seria més ric amb la seva presència.

De fet, amb aquests ajustaments el 90% dels votants haguessin vist com entraven els seus candidats i en una proporció molt més raonable entre vots i escons.

Com molts de vostès sabran, existeix un índex àmpliament acceptat per mesurar la proporcionalitat d'un sistema electoral, és l'índex Gallagher; segons aquest barem, el sistema actual té un índex superior a 10, un valor molt alt, massa alt per a un sistema proporcional -naturalment, els sistemes majoritaris encara el tenen més alt. Però amb la nostra proposta baixariem al 6, naturalment la revolució seria llevar tots els talls, que aleshores baixariem al 2,25. Com és evident, les dues mesures, la del 3% i la del sistema Sainte-Laguë, la traslladam també a la Llei electoral del Consell del 2009, que va copiar els mecanismes de la Llei electoral de la comunitat autònoma des de la idea de no crear dues composicions diferents a cada banda.

La tercera i última de les propostes és un gest contra la politització de l'administració electoral. Per al nostre grup, no vull escatimar la paraula, és vergonyós, i ho dic en aquests termes, és una vergonya que la Junta Electoral de les Illes Balears, l'administració que ha de vetllar per la netedat i la transparència del procés electoral, tenguí entre els seus components polítics en actiu que són fins i tot membres de governs actuals, com és el Sr. Mauricio Rovira, membre de l'equip de govern del Consell de Mallorca, és una barbaritat democràtica. No crec que trobin ningú, ningú, que ho defensi de fora del cercle de política professionalitzada, ningú.

De fet, des del nostre grup estam convençuts que aquesta pràctica és il·legal, més diré, al legislador ni li havia passat pel cap aquesta perversió. La llei el que preveu, se'n recordin, és una composició eminentment tècnica de juristes, tres membres són vocals magistrats del Tribunal Superior de Justícia i els altres dos són vocals que han de ser catedràtics o professors titulats de dret en actiu, o juristes de reconegut prestigi; a qualsevol lectora innocent d'aquest article li queda meridianament clar que el legislador el que vol són perfils professionals independents, seleccionats pels seus coneixements.

Però vet aquí com entra en joc una altra de les perversions que denuncien i subleven als ciutadans i a les quals crec que és imperatiu donar una resposta ètica. Els partits envaeixen de manera subreptícia o de manera descarada tots els espais institucionals; el sistema democràtic, molt correctament, nosaltres ho defensam, reserva als partits un espai preminent en el poder polític, però no conformes en ocupar el menjador, entren dins la cuina i entren fins al rebost dels espais institucionals que no els corresponen. En aquest cas ho fan pervertint la figura del jurista de reconegut prestigi, a fi de nomenar algú no ja afí, sinó directament en càrrec públic de govern, fins i tot un contendent en la pròpia campanya electoral que, suposadament, ha de supervisar. És una grolleria que no s'aguanta de cap vent; només una partitocràcia que ha perdut el nord de la separació de poders ho pot admetre.

Algú creu que el Sr. Mauricio Rovira ha entrat a la Junta Electoral perquè és un jurista de reconegut prestigi? Per l'amor de Déu! I no vull en el seu prestigi, no és un retret de caràcter personal, faria exactament el mateix retret si estiguéssim parlant d'un jurista indiscutiblement consagrat, que tots reconeguéssim com a un dels grans juristes el país si fos mentrestant membre del Govern o d'aquesta cambra, perquè mentre estigui en actiu en política seria un despropòsit que fos membre de la Junta Electoral de les Illes Balears. Això hauria de ser evident i de sentit comú, és una pràctica perversa que posa en qüestió el paper d'àrbitre que correspon a la Junta.

Sobre aquesta qüestió tenim un recurs, que no ha estat contestat, però que mentrestant i tristament pensam que cal que el legislador precisi què volia dir quan apuntava juristes de reconegut prestigi. Per això afegim, una cosa senzilla, que ha de tenir més de deu anys d'exercici professional i unes certes incompatibilitats, ha de ser incompatible amb ser diputat al Parlament, al Parlament europeu o a les Corts Generals, incompatible amb ser membre d'un govern de qualsevol institució, incompatible en ser a la direcció d'un partit polític, incompatible amb ser candidat dins un procés electoral a les Illes Balears.

Bé, vaig acabant, en aquesta defensa retòrica contra la intolerància que ens va fer el president la setmana passada, ens apel·lava a la llibertat. Jo crec que errava d'objectiu, perquè no trobarà d'altre grup més enamorat de la llibertat que el nostre, de les llibertats individuals i de les llibertats col·lectives dels pobles, però hem de convenir, jo hi convinc, que encertava en l'argument, perquè és ben cert: la llibertat exigeix pluralitat, la democràcia exigeix respecte i espai per a la pluralitat i, en efecte, és el reconeixement de la pluralitat la millor mostra de tolerància i el millor antídote contra la intolerància.

Així que els deman a tots el seu vot a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, parlarem entre tots, pensin que s'ha d'aprovar, els temes cabdals només es poden aprovar per dos terços d'aquesta cambra, per tant haurà de ser fruit del consens. Veurem avui, per tant, qui vota a favor de la pluralitat, qui vota a favor de la tolerància, qui vota a favor de la llibertat i qui vota en contra. Nosaltres votarem a favor.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr Alorda. Intervencions de grups a favor de la proposició de llei? Per part del Grup Socialista té la paraula el diputat Sr. Cosme Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. És aquest un debat de presa en consideració, un debat en el qual el primer que hem de decidir és la conveniència i l'oportunitat de la modificació legislativa que avui se'ns proposa, en un temps en què la gran majoria de la tasca legislativa d'aquesta cambra es limita a la validació de decrets llei emanats del Govern, amb un clar i flagrant abús de la figura que l'Estatut del 2007 preveu en el seu article 49. Precisament la matèria que avui tractam, la Llei electoral, és una que l'esmentat article del nostre estatut preveu que no pugui ser modificada per decret llei. Recordem que l'article especifica que en cas de necessitat extraordinària i urgent el Consell de Govern pot dictar mesures legislatives provisionals en forma de decret llei, que no poden afectar els drets establerts en aquest estatut, les matèries objectes de lleis de desplegament bàsic de l'Estatut d'Autonomia, els pressuposts generals de la comunitat autònoma, la reforma de l'Estatut, el règim electoral ni l'ordenament de les institucions bàsiques de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

La prevenció de preservar algunes matèries com són els drets ciutadans, els pressuposts, la reforma de l'Estatut o el règim electoral pareix una intuïció dels legisladors d'aquell moment de prevenir, precisament, l'abús de la figura que vivim en aquesta legislatura. Una de les que preserva, com ja hem dit, és el règim electoral de la comunitat autònoma, tal vegada recordant que la primera modificació que es va fer d'aquest, el 1995, com bé recordava el Sr. Alorda, no va ser fruit de la necessitat institucional de la comunitat autònoma ni una demanda social sinó conseqüència d'un intent d'adequar el resultat electoral als interessos de la majoria de Govern d'aquell moment, un canvi que es preveia com una limitació a la pluralitat política de les Illes Balears, augmentant la barrera electoral, del 3% al 5%, que s'ha mantingut fins avui. Una modificació que, val la pena recordar, no va servir per a allò que pretenia en aquell moment, ans al contrari, el mateix equilibri de forces existent en el Parlament en aquella legislatura es va mantenir no només a les eleccions del 1995 sinó més d'una dècada i pràcticament fins a les eleccions de 2011.

Aquest fet que hem esmentat a títol introductorí ens condueix a una reflexió que té a veure amb el fons de la modificació que avui es proposa. Si bé la barrera electoral és important, perquè està pensada per impedir una excessiva fragmentació, a la nostra comunitat autònoma no va forçar una modificació substancial de la representació parlamentària i tot i no voler llevar-li importància s'ha demostrat que no condueix a una representativitat notablement menor en els cas de les circumscripcions electorals de Menorca i Eivissa, i no és aplicable a Formentera, naturalment, sobretot té efecte important a Mallorca, com també s'ha explicat. A tall d'exemple, ja ho ha dit el Sr. Alorda, hi hauria hagut una

composició diferent d'aquest parlament si la barrera electoral el 2011 hagués estat el 3%, com es proposa en aquesta proposició de llei.

Tornant al tema que ens ocupa, la modificació que planteja el grup proponent de la Llei 8/1986 es justifica per exigències d'aprofundiment democràtic i una millor representació de la pluralitat política. Aquests objectius, que compartim naturalment, dels quals hem de considerar que és oportú parlar-ne i no sols oportú sinó que des del nostre grup, el Grup Socialista, pensam que respon a una demanda ciutadana en un temps on es qüestiona el paper de la política i dels polítics no està de més que puguem debatre sobre la manera d'aconseguir que el Parlament de les Illes Balears sigui una institució més propera, més plural i més sentida com a pròpia pels ciutadans de les Illes Balears. En aquest sentit pensam que hem de donar suport a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei.

Debate sobre representativitat, pluralitat, transparència, incompatibilitats té a veure amb allò que demanda la societat, a diferència d'altres canvis que es proposen o es duen a terme darrerament i que, parlem clar, cerquen just el contrari, limitar la capacitat de tasca del control al Govern, reduir la representativitat tornant a un model de parlamentarisme més propi del segle XIX que del segle XXI. Ara bé, el grup proponent concentra els objectius d'aprofundiment democràtic o millor representació de la pluralitat política, com ha destacat el Sr. Alorda, en tres modificacions de la Llei electoral les quals podríem discutir si són les millors o no per assolir aquests objectius, tant a la Llei del 86 com a la 7/2009, d'11 de desembre, electoral dels consells insulars. Es proposa la ja esmentada modificació de la barrera electoral del 5% actual per retornar al 3% que va ser vigent durant la primera etapa de la nostra autonomia, un debat ja antic, per tant, en aquesta comunitat autònoma i que evidentment seria coherent amb les previsions que encara ara contempla la Llei del règim electoral general.

Per altra banda, proposa un canvi del sistema de distribució d'escons, com ha explicat molt bé el Sr. Alorda, passant del mètode d'Hondt actual, imperant a totes les institucions elegides actualment en un procés electoral a l'Estat espanyol, pel mètode de Sainte-Laguë, també conegut com mètode de la mitjana més alta Webster.

Finalment, proposa una sèrie de canvis en la forma d'elecció o en la composició dels membres de la Junta Electoral de les Illes Balears, en què, ens permetran el comentari, no pensam que afavoreixi substancialment ni la representativitat de les institucions ni creim que sigui un significatiu aprofundiment democràtic, però sí crea tota una sèrie d'incompatibilitats que imaginam, com ha explicat el Sr. Alorda, van adreçades a garantir major independència d'aquesta junta.

Sobre el primer aspecte, la modificació de la barrera electoral, ja hem fet un breu esment al principi de la intervenció. Permetin-me recordar que l'establiment d'aquell llinar legal cerca evitar, com dèiem, l'excessiva fragmentació de les institucions representatives i té una justificació històrica, la inestabilitat viscuda en el passat per sistemes electorals que no afavorien precisament la creació de majories estables. Particularment la història d'Europa dels anys trenta ens demostren els riscos d'aquesta inestabilitat, l'exemple més proper que podem avaluar nosaltres és referent al règim electoral de la segona república espanyola, a les tres eleccions que es varen donar entre 1931 i 1936, quan s'inicia la guerra civil, varen donar com a resultat més de vint governs diferents. No hi ha dubte, vist amb perspectiva històrica, que la inestabilitat institucional va ser un dels factors més negatius que varen impedir arribar a bon port les reformes impulsades en aquell moment pels distints partits polítics, va afavorir una polarització de la societat espanyola dels anys trenta i va crear una certa prevenció que va dur a adoptar mètodes com el d'Hondt o la barrera electoral a Espanya, quan es va recuperar la democràcia, en un procés similar al que va inspirar la legislació electoral de la República Federal Alemanya, per posar un exemple, que tenia ben present també la inestabilitat de la república de Weimar.

Així doncs, és comprensible que el règim electoral del qual es dota Espanya, després de l'aprovació de la Constitució Espanyola del 1978 i el retorn a un sistema democràtic, després de la llarga dictadura, opti per fixar una barrera electoral del 3% a tot l'Estat així com el mètode d'Hondt per al repartiment d'escons, tot cercant un sistema electoral que dotàs aquella jove democràcia espanyola d'unes institucions políticament estables.

Això ens remet al segon canvi que pretén aquesta proposició de llei, la substitució del mètode d'Hondt pel de Sainte-Laguë, similar al que tenim actualment, però que afavoreix lleugerament els partits menys votats. Tot i que com molt bé ens ha detallat el Sr. Alorda, amb la combinació de les dues propostes que fa el seu grup, la composició canviaria substancialment en aquest parlament, sent molt més proporcional i possiblement representativa dels resultats electorals.

Com ja hem dit podríem entrar a debatre la conveniència o no de les reformes concretes que ens presenta el grup proponent, però com hem dit, més enllà que estiguem més o menys d'acord amb el canvi de barrera electoral o el mètode de repartiment d'escons el cert és que sí que consideram oportú obrir aquest debat i, per tant, prendre en consideració aquesta proposició de llei. I això per què? Aquest parlament no pot ignorar l'important debat social que existeix entorn de la política i les institucions democràtiques, moviments socials, com el 15M, els denominats indignitats, que entre les seves reivindicacions demanden de la democràcia actual una major representativitat, una major comunicació amb la ciutadania, major transparència, major proporcionalitat en la composició de les institucions. D'alguna manera és un debat viu des de fa anys, no és nou, ja després de les eleccions del 2008 va ser molt present el debat sobre la necessitat de revisar el sistema electoral en el conjunt de l'Estat espanyol, fins i tot creant-se una subcomissió en el Congrés dels Diputats que no va arribar a una reforma substancial, tot i que sí es modificaren alguns aspectes concrets de la LOREG a principis del 2011.

També hi va haver un procés similar a Catalunya amb una formació política, Ciutadans pel Canvi va aconseguir recollir 88.000 signatures, que crec que és una dada significativa, a favor d'una nova llei electoral. També des de la Generalitat de Catalunya, agafant aquesta necessitat de debatre sobre el sistema electoral, es va intentar arribar a una proposta de consens a través d'una comissió d'experts. És per tant un debat viu, no només aquí sinó al conjunt de l'Estat, repetidament reclamat sempre en el sentit que avui proposa el Grup del PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, reivindicar major proporcionalitat, representativitat, per tant. Una reivindicació i demanda social se'ns dubte en el sentit contrari d'altres propostes que hem pogut escoltar en els darrers temps.

De totes formes, és difícil arribar a acords, això ho podem constatar, tenint en compte tots aquests processos oberts i no conclusos de reforma del sistema electoral, parlem de les regles del joc d'una norma fonamental per al sistema democràtic que ens dibuixa quin perfil tendran les institucions electives. Crec que per això no ens ha d'estranyar que el sistema electoral espanyol hagi resistit immune als canvis socials de 1977, un sistema desenvolupat amb la Llei de 1985 i sempre dins el marc de l'article 68 de la Constitució. I, això per què? S'ha de reconèixer que el conjunt de normes que configuren el sistema electoral espanyol han aconseguit assolir una bona part dels objectius que es varen marcar en aquell moment fundacional i per això costí promoure ara la reforma ja que es tracta de l'aspecte més essencial de la democràcia, les convocatòries electorals a través de les quals elegim els representants polítics. Unes normes de les quals en els debats públics suscitats se sol destacar els seus aspectes negatius, però no els positius i no podem obviar que, entre d'altres, ha aconseguit dotar d'escassa fragmentació les institucions democràtiques, el Congrés i els parlaments autonòmics, fet que representa una garantia d'estabilitat; més estabilitat, podem considerar, que algunes democràcies properes amb major història i tradició democràtica, però amb les quals ens podríem equiparar perfectament.

Això no lleva que no es pugui debatre com millorar la nostra democràcia; com eliminar o minvar els efectes negatius del sistema electoral espanyol a les Illes Balears; millorar la ja esmentada manca de proporcionalitat, i que a nivell balear avui se'ns proposa efectivament millorar aquesta proporcionalitat amb unes modificacions molt concretes, molt ben explicades pel Sr. Alorda.

Hi ha altres sistemes, hi ha altres idees, altres iniciatives, llistes desbloquejades que va proposar l'abans esmentada comissió d'experts de la Generalitat de Catalunya o altres mètodes que podrien permetre la valoració personal de la tasca dels polítics, dels representants polítics, més enllà del vot ideològic que impera quan hi ha un sistema de llistes tancades com ara, com proposava, per exemple, un informe elaborat per la Fundació Alternativa sobre la reforma del sistema electoral espanyol fa pocs anys.

Són, tot plegat, aspectes interessants els quals pensam són molt a l'ordre del dia plantejar un debat, un debat que no ha de ser dins les quatre parets d'aquest parlament sinó un debat social que pensam que interessarà molt a la gent que surt al carrer precisament a demanar més i millor democràcia. Però aquest debat s'ha de fer amb la idea ben present que tocam les normes bàsiques de la nostra democràcia, de les nostres regles de joc. Propostes de canvi, per tant, que no es poden plantejar a la lleugera i jo crec que un bon exemple d'això, de propostes de canvi plantejades a la lleugera, serien els titulars que s'han cercat en premsa sobre la reducció d'escons d'aquest parlament o d'altres comunitats autònomes, propostes que es fan, no en el nostre cas almenys, amb total ignorància de la nostra història. Obviament que l'actual representació territorial de les diferents illes d'aquest parlament és fruit de l'acord i de l'equilibri entre els criteris de paritat territorial, que defensava la dreta a principis dels anys vuitanta i major proporcionalitat que es defensava, per exemple, des de les files socialistes en el moment que es parlava del nostre primer estatut, arribant després al compromís d'una proporcionalitat corregida, vigent encara actualment.

Tornant a l'exemple de Catalunya, allà, iniciat el debat públic, inevitablement va tornar a sorgir el debat sobre la infrarepresentació de Barcelona, que amb un 75% de la població del Principat el 1979, es va quedar amb el 63% de la representació política, fruit també d'un acord per preservar l'equilibri territorial.

En resum, i acabam, el debat sobre el sistema electoral és benvingut pel Grup Socialista tenint en compte allò que afirmava el professor Duverger a un estudi clàssic dins la ciència política, "no es pot dir que tal sistema electoral determina tal forma de vida política sinó que simplement l'estimula", o sigui, que reforça els altres factors que actuen en el mateix sentit o que debilita els que actuen en sentit contrari. Estimularíem, per tant, un sistema electoral molt més proporcional si aprovàssim la proposta del PSM.

Pensam que en podem parlar, que és bo que en parlem perquè és una demanda social, com hem dit. Ens interessa el debat, per tant, sempre que es plantegin els termes que el grup proponent argumenta a l'exposició de motius i que esmentàvem en el principi, exigències d'aprofundiment democràtic i una millor representació de la pluralitat política. Una altra qüestió seria que en el moment de debatre els aspectes concrets que haurien de permetre aquests objectius que compartim puguem matisar la millor d'arribar-hi. No entrarem en debats demagògics sorgits aprofitant el malestar social, però enfocats a objectius espuris i partidistes, entrarem en debats de vertadera reforma que cerquin una millora de la nostra democràcia i que donin resposta a les demandes dels ciutadans que surten al carrer perquè no se senten suficientment representats i escoltats pels qui tenim la responsabilitat institucional. Per aquest debat, per aquestes reformes en aquest sentit el Grup Socialista sí que hi serà i per això votarem favorablement la presa en consideració.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bonet. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miguel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Prenc la paraula en nom del meu grup parlamentari per posicionar la nostra opinió amb relació a la presa en consideració de la modificació de la nostra llei electoral. No ho puc fer, no puc començar i no puc continuar aquest debat sense fer la necessària referència a una qüestió prèvia, a un debat encès, a un debat estès i d'innegable actualitat que es centra en l'inici d'un procés encadenat de reducció d'escons de diputats a les distintes assemblees o parlaments legislatius autonòmics. Es tracta d'una qüestió oberta, plantejada per altres comunitats autònomes, amb pronunciaments expressos al voltant d'una intencionalitat que, de materialitzar-se, sens dubte, alteraria inevitablement un present estat de coses. Galícia, Madrid, València, Extremadura, Cantàbria són, entre d'altres, les comunitats autònomes que plantegen recórrer precisament aquest camí.

És per això que entenem que no resulta convenient obrir distints debats que inevitablement han de coincidir tots els debats sobre una mateixa coordenada sense abans organitzar els debats de forma que tinguin un ordre lògic i de forma que tots els debats que plantejam electorals tinguin també un ordre raonable. Hi ha un debat, efectivament, damunt la taula, un debat que el Partit Popular vol continuar i vol continuar-lo amb convicció i ho vol continuar amb vehemència i al qual el Partit Popular no pensa en cap moment renunciar. És cert que és un debat necessitat de consensos polítics que reconeixin que les exigències econòmiques i les exigències socials obliguen a renunciar a allò prescindible, obliguen a renunciar a l'excés sense que es provoquin, i escoltin bé, sense que es provoquin desproporcions en la representació que ens atorga, en aquest cas, el nostre Estatut d'Autonomia. I això és una qüestió que el Parlament tampoc no pot ignorar.

Lluny estan, molt lluny estan avui, aquelles propostes d'àmbit nacional que proposaven distints partits polítics, i en particular Esquerra Unida, d'ampliar fins a 400 membres el Congrés dels Diputats, i no fa molt d'això. Fa precisament quatre anys que Esquerra Unida presentava un debat d'aquestes característiques. Impensable avui sortir al carrer per plantejar a les persones l'increment de cinquanta diputats a la Cambra Baixa de les Corts Espanyoles perquè el carrer no es pregunta si vostès li demanen, la resposta al carrer no és si necessitem més diputats, la gent es pregunta o respon que la necessitat és la qualitat dels diputats i en tot cas, possiblement, necessitarem menys de representants polítics, guardant les proporcions territorials que en tot cas siguin necessàries.

En qualsevol cas, els avanç que passada aquesta convicció de la necessitat de revisar la composició aritmètica de la nostra cambra no ens detindrem i no ens aturarem aquí, no és intenció no afrontar aquest debat que avui es planteja en aquesta cambra. És cert que és un debat legítim i és un debat certament interessat per al qual també el grup parlamentari té resposta.

Entrant en el debat que ens ocupa i centrant-me particularment a l'exposició de motius del text, entenc que el que cerquen vostès és un sistema proporcionalment perfecte o possiblement un sistema on la proporció, potser també la representativitat òbviament, no tinguí distorsions notables, però els he de dir que en la recerca d'un sistema proporcional perfecte no ens hem d'aturar només i exclusivament en els registres percentuals de 5 o 3% per tal de trobar els millors equilibris, són moltíssims els elements que hem de combinar per intentar trobar aquest sistema perfecte perquè una mala combinació de segons quins elements ens pot provocar una conseqüència fatal.

Vostè sap, Sr. Alorda, perquè supòs que a la carrera li varen ensenyar, que els requisits perquè existeixi un contracte són tres: consentiment, objecte i causa i perquè qualsevol sistema electoral funcioni de la manera que ha de funcionar, tres elements inevitablement hi han d'estar presents, circumscripció, barrera electoral i forma de distribució d'escons, tres, Sr. Alorda.

Per tant, no és possible que a efectes de la modificació d'un d'aquests paràmetres no tinguí efectes inevitables en els altres dos. I dic això, perquè vull posar de relleu, perquè crec que és important i aquí no se n'ha parlat, del paper que juga la circumscripció electoral com element clau de tot el sistema electoral per la seva directa repercussió i per la seva incidència sobre la igualtat de vot, tant respecte de la proporció d'electors i nombre de representants que se li atribueix en l'aplicació d'una barrera electoral o d'una altra barrera electoral. La barrera electoral que fixen vostès del 3% de vots vàlids emesos a una circumscripció en la pràctica, i això ho sap vostè perfectament, Sr. Alorda, en la pràctica, només pot tenir efectes viables en circumscripcions de gran grandària; ja que en circumscripcions menors les formacions polítiques obtenen resultats per davall d'aquell percentatge, maldament encara no hi hagi barrera electoral.

Per exemple Catalunya. A Catalunya un partit polític quan obté un 3% no significa que sigui directament objecte de representació. Un 7,22% va necessitar Girona per obtenir el darrer escó, 6,59% Lleida i 6,51% Tarragona. A Andalusia passa exactament el mateix, a determinades províncies és necessari obtenir un 6% de vot, imagini's vostè!, per obtenir representació parlamentària. A Aragó passa exactament el mateix. A Castella-La Manxa passa exactament el mateix, per l'envergadura precisament de la circumscripció electoral. I a Castella-Lleó es reproduïx exactament el mateix. Per tant, aquest 3% que vostès proposen avui en aquest parlament, no és cap garantia de representació, sinó que en molts casos aquest percentatge és necessari que es vegi incrementat de tal manera que aquells partits polítics que concorren a les eleccions puguin tenir representació institucional.

I centrant-me en el cas particular de Balears i concretament als resultats de les darreres eleccions. M'he pres el temps per traslladar aquest 3% dels resultats electorals a aquesta legislatura. I quin és el resultat? El resultat que em dona és una desproporció, Sr. Alorda, una desproporció evident i li diré per què. Precisament a Eivissa i a Menorca òbviament no succeeix res, si aplicam el 3% i aplicam la Llei d'Hondt, què passa?, que a Menorca i a Eivissa tot continua igual i òbviament a Formentera exactament igual. Però aplicant el 3% no succeeix el mateix a l'illa de Mallorca, on amb un 3,65% Convergència per les Illes treu un representant i què passa?, que amb aquest 3% resulta que a Menorca una formació política com Esquerra Unida que treu 4,13% de representació no té ningú a les institucions. I no només això, sinó que a Eivissa amb aquest 3% que vostès voldrien aplicar hi ha un partit que es diu Eivissa pel Canvi que tampoc no tendria representació.

Per tant, aquest 3% que vostès volen aplicar té una incidència important i directa a l'illa de Mallorca, però no té una importància directa i efectiva a la resta d'illes, i això no és proporció, això no és representativitat, això no és jugar en favor de la pluralitat. I miri vostè, en el mapa espanyol hi ha distintes fórmules, no només hi ha criteris que accepten jugar al 3, al 5 o fins i tot Canàries al 6%. No hi ha una fórmula exacta, ni hi ha una fórmula perfecta per tal de dissenyar allò que hauria de ser la proporció ideal. Però sí crec que té una especial i important incidència la circumscripció electoral i per què dic això?, perquè -com dic, insistesc- tenim un debat damunt la taula, tenim un debat de representació política, de representació institucional, on és susceptible que la reducció d'escons sigui un debat necessari d'obrir, important d'obrir, almanco per arribar a consensos. Per tant, això és susceptible també d'afectar les fórmules electorals.

I en segon lloc vostès proposen un canvi de sistema electoral. Vostès proposen el sistema Sainte-Laguè, en lloc del sistema d'Hondt. Vostès el que volen és canviar les regles del joc, evidentment. Vostès pretenen jugar amb unes normes distintes, perquè precisament per aquí passa la seva conveniència política. I li he de dir que aquí jugam tots amb les mateixes normes des del principi i per arribar a canviar normes que ens permetin canviar les regles del joc, entenc jo que ens fa falta un alt nivell de consens que en aquest precís moment nosaltres no estam en condicions d'atorgar, perquè -insistesc- hi ha un debat social, hi ha un debat polític damunt la taula important, estès al llarg de l'Estat que parla de reducció de diputats a les distintes assemblees legislatives, qüestions en què vostès, n'estic convençut, no hi estan d'acord. I li record que quan ens presentam a unes eleccions, ens hi presentam tots en les mateixes condicions, vostès i nosaltres. Tots en les mateixes condicions, en futbol es diria onze contra onze, *no hay rival pequeño, no hay rival pequeño*.

Per tant, mirin, jo sé que els grups minoritaris accepten aquestes regles del joc per tal d'incrementar la seva representació, per tal d'incrementar la seva presència institucional. I és un intent de canvi de les regles del joc totalment intencionat. Vostè em parlava fa un moment de què la seva proposta juga a favor de la tolerància, què passa? Que resulta que el nostre sistema electoral no és tolerant? No és tolerant el nostre sistema electoral? Vostè em deia fa un moment que la seva proposta juga en favor de la diversitat. Què m'està dient, que aquest parlament no és un parlament plural i no és un parlament divers? Miri, li posaré un exemple. Aquí en aquesta cambra hi ha representades set forces polítiques distintes i precisament vostès en representen, si no m'equivoc, perquè la veritat és que de vegades és complicat saber quants en representen vostès, quatre forces polítiques distintes, PSM, Iniciativaverds, Entesa i Més per Menorca. Això és diversitat, això sí que és diversitat política. Per tant, no entrem en el joc de diversitat política, quan precisament entenem que està perfectament garantit.

I miri, tenim aquestes regles del joc i no hi ha altra comunitat a nivell de l'Estat que tenguí un sistema distint al sistema d'Hondt que s'aplica a tot l'Estat. No hi ha altra comunitat que jugui a aquest joc, fins i tot hi ha molts països occidentals allà on aquesta regla és fonamental que juga a favor de la proporció i a favor també de la diversitat. I no és que ho digui jo, ho diu fins i tot el mateix Tribunal Constitucional. I saben vostès perfectament perquè s'ha dit quin és l'esperit de la instauració del sistema d'Hondt, no li ho he d'explicar jo, és per reforçar les "governances" i això s'ha dit precisament aquí. Va ser una excepció l'anterior legislatura, va ser una excepció, òbviament, i grossa.

Per tant, nosaltres no entrarem en aquesta qüestió, no hi estam d'acord i no votarem a favor d'aquesta proposta. Entre d'altres li dic perquè hi ha un debat previ, un debat que té especial incidència sobre les qüestions electorals d'aquesta comunitat autònoma i, per tant, crec que abans d'encetar debats d'aquests tipus, n'hem d'atacar altres de més importants i que socialment tenen una repercussió important.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El primer agrair el suport del Grup Socialista. I només una precisió que per ventura també serà per a la intervenció del Sr. Jerez. Aquest mèrit de l'estabilitat que apuntava vostè Sr. Bonet, avui es percep com a "bunkerització", vostè ho apuntava. La idea que els partits se "bunkeritzen" per salvar-se, avui ho publicava Oliver Araujo, catedràtic de dret constitucional i feia un article sobre (...) electoral i deia que: "el 5% empobreix el marc democràtic i provoca sentiment de frustració i ressentiment de molts de ciutadans contra l'establishment polític. És la sensació d'establishment polític que s'autoprotegeix i que s'autoblinda

respecte les demandes ciutadanes", i és talment així. I és a això que hem de donar resposta.

I ho hem de fer també amb novetats. Sr. Jerez, és que no hi ha cap altra comunitat autònoma que importi fems. Vostès volen passar a la posteritat amb unes fórmules i jo li dic faci el Sainte-Laguë i jo li promet i li don garanties, i, si no, hi posam unes messions, que tota la doctrina científica l'elevàrà i posaran a Balears a la doctrina i diran, mirin qualcú ha posat el Sainte-Laguë, com ho va fer Kosovo, Nova Zelanda als anys noranta. Els nous sistemes que surten ara, perquè són molt conservadors, ho diu Farell per exemple, en el seu darrer llibre sobre sistemes electorals, perquè per als grans són massa proporcionals, les considera massa proporcionals. Tots els matemàtics que han tocat aquest tema, tots els que hi han volgut jugar, han apuntat cap a sistemes d'aquest estil. I efectivament, per ventura convenia preservar, i jo conec perfectament com sorgeix la d'Hondt, però avui la demanda en el carrer és una altra.

Per cert, me fa un retret del 3%, de les conseqüències del 3% a Menorca i a Eivissa, sense tenir en compte que jo he posat 3% i Sainte-Laguë i entra gent de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa en aquest Parlament. Per tant, faci'm la valoració completa, perquè vostè fa una caricatura de la meua proposta i critica la caricatura i s'oblida de la meua proposta. Això em pareix molt poc seriós, Sr. Jerez. Per tant, sí que hi entren.

Qui va relacionar tolerància amb pluralitat, qui va relacionar llibertat amb respecte a tota la pluralitat que hi pogués haver, va ser el Sr. Bauzá, a posta jo l'he agafat de bandera. Va dir que els que eren tolerants volien que hi hagués diferències. Ell que acaba de dir que no es podia permetre que hi hagués nacionalismes dins una democràcia, perquè l'equiparava amb independentisme i no es podia permetre. No sé què vol dir que no es pot permetre en democràcia, per a nosaltres es pot permetre tot en democràcia, amb idees democràtiques pacífiques i duent-ho a través de les urnes. Això és el que nosaltres volem dir.

I vostè em diu que hem de fer debats i tard o d'hora, m'ha dit la paraula "coincidir". Coincidir quan vostè vol llevar pluralitat, vol llevar escons per evitar que entri més gent. A nosaltres, no es preocupi Sr. Jerez, no ens afecta, hem entrat dins aquest Parlament des de la preautonomia. El nostre grup hi serà, no és veritat que sigui pensat de cap a nosaltres, nosaltres hi serem. El que volem és que hi vengui més gent. Amb reducció de diputats el nostre grup serà aquí. Però nosaltres volem pluralitat i volem molta més proporció entre vots i escons. El contrari del que vostè diu. Vostè em diu que per ventura està disposat a baixar el 5% quan hi hagi menys diputats. Aquesta és la trampa, l'altre dia ho deia el Sr. Bonet, l'estabilitat del 78 també és un pacte polític, la província circumscrició, per què? Bipartidisme, circumscripcions petites que maldament posis el 3%, aquí no hi entres amb manco d'un 10%. Clar que la trampa de la circumscrició també la conec, clar que sí. I la desproporció del Congrés dels Diputats és la més alta del sistema proporcional de tot Europa, per què?, per circumscrició. No em faci trampes, si vostè redueix el nombre d'aquí, el que jo li estic proposant quedarà ineficax per a la possibilitat que nosaltres voldríem.

I ja no en parlem del populisme, li hem de sortir a camí en democràcia, no transmetent que els polítics som innecessaris. Això de la Sra. Cospedal de llevar diputats, ara ja ha llevat sous, mentre té 41 assessors i tres sous ella! Vaja, això és d'una desvergonya i de jugar a una desacreditació de la política gravíssima ...

(Alguns aplaudiments)

Parlem de sous. Si hem de quedar aquí menys diputats amb dedicació exclusiva, si hem de tornar a juntar dedicacions d'una cosa, parlem-ne, parlem-ne, de tot. Però no llevin pluralitat, no sacrifiquem la suposada ara austeritat per la sagrada pluralitat democràtica. No ens venguin amb cançons perquè sabem on van, i sabem per què es posen aquest vestidet populista, però per aconseguir un objectiu nefast!

Per cert, no ens ha dit res del Sr. Maurici Rovira, per a nosaltres és important i sí que és un gest important. Posar un membre del Govern dins la Junta Electoral és un escàndol, a mi em sorprèn de vegades el país, de reacció amb escàndols en l'afer Pescara i de vegades hi reacciona menys. Aquest és un escàndol i talment s'ha de proclamar! No hi pot haver un membre del Govern a una junta electoral! I vostès l'haurien de cessar tant si aproven avui la presa en consideració com si no l'aproven.

I per tant, acab, Sr. Diputat, però no voldria deixar de contestar algunes de les propostes que ens fan. Diu que tothom parteix igual, jo vull també que en el nivell final també estiguem iguals. No és veritat que els partits grans parteixin igual a unes eleccions. No hi ha punt zero, tenen més doblers, tenen més recursos, tenen més mitjans de comunicació. Però sobretot és el punt final que no és normal. Nosaltres tenim amb vostès..., vostès tenen una gran proporció, una relació d'1 a 5, vostè ho sap, de 40.000 a 200.000 vots. Vostès no tenen 280.000 vots, no tenen set vegades els vots del nostre grup, però tenen set vegades els diputats i això vol dir repartiment econòmic, vol dir presència, vol dir ..., sous, també vol dir sous i vol dir alliberats i vol dir el repartiment que fa el Sr. President, vol dir moltes coses! Si en volen parlar de xofers, d'administratius i de persones alliberades de la Sra. Cospedal i de qui vulguin, en parlam. Però si volem parlar de democràcia, representació, proporcionalitat, representació de la ciutadania en aquesta cambra, votin aquesta proposta i per descomptat en parlarem.

De totes maneres m'hagués agradat que hagués tornat enrere la paraula que ens havia dit el Sr. President, que no volíem tolerància, quan avui li deim que venguin cinc candidatures més, quan per ventura amb aquesta proposta entraran grups molt diferent del nostre, però molt diferent del nostre en tots els sentits i nosaltres som els que avui duim aquesta proposta, com a mínim digui-ho. I el Sr. Bauzá, no només ha estat l'intolerant amb aquest tipus de frases, sinó que és fals, fals en les seves afirmacions com ho és en les seves declaracions.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, perquè crec que ho hem dit tot. He dit abans a la primera intervenció, que el debat avui és la conveniència o no de prendre en consideració aquesta proposició de llei. Si hi ha un debat social, que s'ha reconegut, una demanda que parlem de les regles del joc de què ens hem dotat, amb el que no estam d'acord és en quin sentit hi ha aquesta demanda social, és això que a mi m'agradaria poder rebatre avui.

Evidentment no compartim el punt de vista del Partit Popular sobre quin és el debat social que hi ha damunt la taula. Jo m'he documentat, he intentat cercar per distintes vies les propostes que s'han fet sobre les reformes que es proposen del sistema electoral i la gent el que demana és més proporcionalitat, més representativitat, que se l'escolti. No he trobat ningú que el que reclami siguin..., bé, sí que n'hi ha clar, vostès!, però vostès quan diuen que la demanda social és que reduïm, jo crec que es deu referir a aquesta majoria silenciosa i vostès interpreten el silenci, segons la conveniència del que vostès proposen. La veritat és que vostès ara es tapen les orelles, no volent escoltar la gent que es manifesta demanant-los que canviïn moltes coses de la seva política. Però un dels aspectes de què s'ha parlat és aquest.

Jo recordaré unes paraules, un polític important d'aquest país deia: "*¿Por qué hay manifestaciones? Pues hay manifestaciones de millones de españoles para que el Gobierno cambie una disparatada política antiterrorista*". Aquest era el Sr. Rajoy l'any 2005 i en aquell moment considerava que les manifestacions eren molt importants i per això s'havia de canviar la política del Govern, un govern tan legítim com el que hi ha ara. I ara considera que no, aquestes manifestacions no representen ningú i que el més important és la majoria silenciosa que dona la raó a la majoria absoluta que tenen vostès. No, no és aquesta la realitat. La majoria de la ciutadania que surt al carrer i els reclama que canviïn les seves polítiques, reclama una cosa completament diferent del que el Sr. Jerez ens ha explicat aquí i avui, completament diferent.

Vostès ho interpreten com els interessa. Basta veure la Sra. Cospedal, que hi ha fet referència el Sr. Alorda; interpreta que ha d'estalviar 1 milió d'euros dels sous dels diputats, però en canvi interpreta que s'ha de continuar gastant 1.600.000 euros, em pareix que he llegit, en assessors del Govern. És a dir, això és una desvirtuació completa de la democràcia: hem de reduir càrrecs electes, hem de limitar la capacitat de dedicació a la política dels càrrecs electes, que són els que han votat els ciutadans; en canvi hem de preservar els privilegis dels assessors, només faltaria! I aquí també tenim exemples d'això, eh?, aquí també en tenim exemples.

Amb vostès, els ho he dit més d'una vegada, és un continu viatge al passat, el que ens fan. Ara ens duen a debat, allò que estan plantejant la Sra. Cospedal i vostès aquí, són els debats que es produïen fa cent anys, quan diputats com el Sr. Romanones qüestionaven que un tipògraf pogués cobrar un duro per ser diputat al Congrés de Diputats i defensar els interessos dels partits obrers; aquell diputat era el Sr. Pablo Iglesias, i li criticaven que cobràs un duro al mes que li pagava el partit. Vostès segueixen amb la ideologia del Sr. Romanones i de tota aquesta gent de fa cent anys? Això és la realitat que tenim.

(Petit aldarull)

Vostès..., vostès no em sorprenen en allò que afirmen, però no s'aferrin a desvirtuar segons quines qüestions.

Jo entraré en un tema, que ha parlat de l'ampliació a 400 diputats, i ha parlat que era el plantejament d'algun grup polític. Informi's; el plantejament d'ampliar a 400 diputats el va fer el Consell d'Estat, el Consell d'Estat. Evidentment, a aquest partit al qual ha fet referència, li convenia i s'hi va sumar, perquè realment més diputats és més representativitat, és més democràcia; menys diputats és menys representativitat, és menys democràcia. Això és la realitat.

I, en fi, les propostes de reforma del sistema electoral -al Sr. Feijoo li varen veure els peus tot d'una- és precisament manipulació de les regles del joc per afavorir la majoria governamental, això és la realitat, i les variacions de circumscripcions curiosament són tradicionalment la pràctica habitual de manipulació dels sistemes electorals. Tornaré a citar el Sr. Duverger i amb això acabarem: "*Los hombres políticos lo saben desde hace mucho tiempo, y generalmente consideran el sistema electoral menos en sus posibles consecuencias sobre el número y estructura de los partidos políticos que sus efectos sobre el reparto de los escaños disponibles. Cada mayoría gubernamental intenta siempre adoptar la combinación más conveniente para continuar en el poder*". Crec que és la descripció exacta del plantejament del Partit Popular.

Nosaltres estam amb el que proposa el Grup de PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, perquè pensam que és una proposta seriosa, que podem estar més o menys d'acord en el moment en què poguéssim debatre en concret aquesta llei; no estam d'acord amb propostes demagògiques, populistes i que al final cerquen el que deia el Sr. Duverger, "*adoptar la combinación más conveniente para continuar en el poder*", que és la seva obsessió. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bonet. Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Vull insistir i reiterar una vegada més els arguments que aquest diputat ha plantejat en aquesta tribuna en el primer torn. Jo estic absolutament convençut que aquest parlament no és ni menys plural, ni menys democràtic, ni menys divers, ni menys de res, que fa un any, dos anys, deu anys, trenta anys. Estic absolutament convençut que no és així, perquè, la representació política, ens la donen els ciutadans, i ens donen la que ells ens volen donar.

Si vostès vénen aquí a *hablar de qué hay de lo mío*, perquè vostès vénen avui aquí a parlar de *qué hay de lo mío*...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...vostès vénen avui a parlar aquí de *qué hay de lo mío*, sí senyor, sí senyor, que som cinc i la setmana passada plantejaven que els distints grups parlamentaris tenguessin fins a quatre exclusivitats; només en queda un sense, de vostès, eh?, només en queda un.

(Més remor de veus)

Busquin-li alguna cosa, a aquest un, busquin-li alguna cosa, a aquest un. Per tant me mantenc en el mateix: el sistema que hem vengut emprant fins ara ni és menys democràtic, ni és menys tolerant, ni és menys participatiu, ni és menys de res. I si vostès volen créixer el seu grup parlamentari, volen que els diguem què és el que han de fer? Han de guanyar-se la confiança majoritària dels electors, se l'han de guanyar...

(Aplaudiments)

...se l'han de guanyar. I com es guanya?, es guanya amb feina, es guanya amb carrer, es guanya amb credibilitat, es guanya amb solucions...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. JEREZ I JUAN:

...es guanya amb propostes, i vostès estan aquí...

(Més aplaudiments i remor de veus)

...amb cinc diputats precisament perquè no han pogut arribar a límits als quals els hagués agradat arribar, precisament perquè el seu discurs és el que és. És un discurs...

(S'escolta de fons la veu de la Sra. Josefina Santiago i Rodríguez de forma inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, per favor, Sra. Santiago...

EL SR. JEREZ I JUAN:

...amb limitacions de credibilitat.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, per favor...

EL SR. JEREZ I JUAN:

I li ho dic així de clar. Jo sé que això, no els agrada sentir-ho, jo sé que això és un discurs que, a vostès, els fa mal, però és així, però és així.

(Remor de veus)

I aquí *venir a hablar de qué hay de lo mío, lo justo, lo justo*.

I miri vostè, m'estranya moltíssim el discurs que empra el representant del Grup Socialista, vostès saben què varen fer fa poc a una comunitat autònoma on precisament es va plantejar aquest debat, vostès saben el que varen fer? No en té ni idea.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor... Sr. Thomàs, per favor...

EL SR. JEREZ I JUAN:

No en té ni idea. Jo li ho diré.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Thomàs...

EL SR. JEREZ I JUAN:

Vol que li digui què varen fer? No en té ni idea, què varen fer? Sap què varen fer? Es varen abstenir, en un debat de les mateixes característiques. Per tant el que no volen a un espai polític determinat i a un espai electoral determinat no ho vulguin per a aquest, no ho vulguin per a aquest. Aquest és el discurs que fa que vostès s'instal·lin a l'oposició i permanentment estiguin instal·lats a l'oposició. Un discurs sense crèdit...

(Aplaudiments)

...un discurs sense credibilitat, i un discurs absolutament buit.

(Més remor de veus)

Per tant, mirin, nosaltres afrontarem sense cap tipus d'inconvenient debats d'aquest tipus en vistes a la pluralitat, també, en vistes a la proporció i en vistes a la representativitat, però no a la seva representativitat, no a la que vostès volen i a la que vostès els agradaria tenir i en cap moment les urnes les han dat.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies...

(Aplaudiments)

Senyores i senyors diputats, passam a votar. Votam.

24 vots a favor, 31 en contra, 1 abstenció.

Senyores i senyors, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS